

Spravodaj c 144

+++++

Motto 44: „Mali sme svojich kráľov. Rastislav, Svätopluk, boli vladármí veľkej ríše, ktorá čosi znamenala.... Vtedy svetlo zo Slovenska osvetili na celé storočie veľký kus nášho svetadiela.“

Štefan Moravčík – Kde všade je naša bieda (a pýcha) Literárny týždenník 7/1988

+++++

A my sme sa ani nepostarali, aby bol Rastislav kanonizovaný! Aky to paradox, ked je kanonizovaný sv. Stefan – kral, polobarbar, polosialenec. Rastislav ponukol Rimu obrovske christianizacne uzemie od Baltickeho mora, po Jadranske, po Cierne a dalej po Sibir. Alebo si myslime, ze tu krestania spadli z neba? Napriek Rastislavovym zazrakom, (prezil otravenie, oslepeny zil medzi svinami v spine a jedol po nich zbytky a prezil). Pribina vystaval 15 kostolov pri Balatone a tiez nie je kanonizovaný. Stanislav tiez nie je kanonizovaný, ked urobil svaty skutok, ked zobliekol sutanu na cas nevyhnutny, a oslobođil Svatopluka z vazenia.

+++++

Pozrite si zaujimave video o jednom zaujimavom fararovovi v USA

Slavonic Heart (Trailer)

<http://www.youtube.com/watch?v=foCD5EmbWPs>

+++++

Dovoľujeme si Vás informovať, že vďaka láskavosti bratislavského Arcibiskupského úradu sa v piatok 5. augusta 2011 o 19.00 h v Katedrále Sv. Martina v Bratislave predstaví španielsky spevácky zbor Omnes Populi z Granady s programom sakrálnej hudby.

Vstup na koncert je voľný.

prijmiete niekolko kulturno-sportovych tipov na osmy mesiac tohto roku.

Uz zajtra, v utorok 2.8. o 19.04 hod. v relacii Studio mladych uvedie Radio Devin

zaznam beneficneho koncertu pre Nadaciu Vyskum rakoviny v podani skveleho studentskeho orchestra **Youth Philharmonic Orchestra z Bostonu**. Program koncertu a zopár fotografií z neho je na: <http://www.juras.sk/archiv-podujati/youth-philharmonic-orchestra-skvely-koncert/>

Na koncerte sa vyzbieralo 1300 eur pre Nadaciu Vyskum rakoviny, ako príspevok na zakupenie doleziteho pristroja ELISPOT. Do cielovej sumy 70000 eur este chyba nieco vyse 6000 eur, pomocť možete **zaslaním darcovskej SMS s textom DMS BEZME na cislo 877** u vsetkych troch mobilnych operatorov. Dakujeme.

V piatok 5. 8., o 19.00 hod. vystupi v Katedrale sv. Martina v Bratislave vynikajuci spevacky zbor **Omnes populi z Granady** (Spanielsko). Vstup je volny. Program koncertu je na:

<http://www.juras.sk/pozvanky/>

+++++

Na tej istej stranke najdete aj pozvanku na **10. ročník Cykloturistickeho maratónu Po stopach Martina Razusa**. Bude v sobotu 20. 8. a veríme, že zase priláká desiatky cyklistov. Kopcov sa nebojte a na kilometre nehladte! Trasy sú pripravené pre vsetky kategorie cyklistov.

Už na druhý deň, v nedele 21. 8. od 14.00 hod. do polnoci sa rozozvuci **luka pri Zamku v Smoleniciach** melodiami desiatok známych aj menej známych spevákov a tanecníkov, spojenach spoločnou myšlienkou pomôcť pri vyskume rakoviny v rámci kampane **Na kolesach proti rakovine**. Vlani tisícky nadsených navstevníkov vyzbierali vyše 3000 eur. Padne tohto roku tento rekord? Pridte, presvedčte sa a pomozte! Podrobnosti na: <http://www.juras.sk/pozvanky/>

Na sprevadzanie augustom Vám ponukam **dalsiu fotografiu Krivana** z nadherného kalendára Lubomíra Schmidu:

<http://www.juras.sk/pozvanky/kalendar-kriva-slovensko-ubomira-schmidu-oceneny/>

+++++

"Originál polských kráľovských insignií do dnešných dní nepretrval.

>> Koruna bola zničená so zbierkou pamiatok Wawelskej katedrály v roku

>> 1794 pri vpáde pruských vojsk do Krakowa.

"Klenoty odviezli do

>> Berlína, kde boli na príkaz Fridricha Wilhelma III. rozobrané na drahé

>> kamene," približuje osud korunovačných klenotov Poľska Pavelčíková.

>> Zlato pretavili na mince. Zaujímavosťou verných replík, ktoré

>> vystavujú na hrade Lubovňa, je skutočnosť, že pri súčasnej

>> rekonštrukcii koruny boli použité mince práve z tohto obdobia.

>> Existuje preto nádej, že v súčasných replikách sa nachádza aspoň časť

>> pôvodného originálu."

>> <http://korzar.sme.sk/c/4528839/na-hrad-lubovna-sa-vratili-polske-korunovacne-klenoty.html>

>> <http://www.muzeum.sk/?obj=muzeum&ix=lm>

>> <http://www.webnoviny.sk/stara-lubovna/na-hrade-lubovna-budu-polske-koruno/175332-clanok.html>

>> K polskemu založu spisskych miest (1412-1772) a k slovenským hraniciam

>> v rámci Uhorska s Poľskom faktograficky: M.S. Durica: Dejiny Slovenska

>> a Slovákov v časovej naslednosti faktov dvoch

tisicroci. 4. vydanie.
>> Bratislava: Luc, 2007)

Následující nápad pochází z Německa, ale naše reálie se zase tolik neliší

Krásný nápad!! Dejme starší lidi do vězení a zločince do domovů důchodců!

Následkem toho: by naši senioři měli denně přístup ke sprše, volný čas, procházky, léky, pravidelné zdravotní a stomatologické kontroly.

Měli by nárok na kolečková křesla atd.

Dostávali by peníze, místo aby za ubytování platili.

Navíc by měli nárok na trvalý kamerový dohled, v případě pomoci by se jim tedy dostalo okamžité pomoci.

Jejich postelete by byly dvakrát týdně převlékány, jejich prádlo a oblečení by jim bylo pravidelně práno a žehleno.

Každých 20 minut by měli návštěvu dozorce a jídlo by dostávali až na pokoj.

Měli by zvláštní místnost, ve které by přijímali návštěvy své rodiny.

Měli by přístup do knihovny, tělocvičny, k fyzické i psychické terapii a také do bazénu a dokonce právo na další bezplatné vzdělávání.

Na žádost by byly legálně bezplatně k dispozici pyžama, boty, pantofle a další pomůcky.

Soukromé pokoje pro všechny s vlastní venkovní plochou obklopené velkorysou zahradou.

Každý senior by měl právo na vlastní počítač, televizi, rádio a neomezené telefonování.

Existovala by ředitelská rada, která by vyslechla a řešila stížnosti, dohled by musel dodržovat kodex chování!

Zločinci by dostávali většinou studené, v lepším případě vlažné jídlo, byli by osmělí a bez dohledu.

Světla by se vypínala ve 20 hodin, měli by nárok na jednu koupel týdně (pokud vůbec!).

Žili by v malém pokojíku a platili za to 2000 € měsíčně, bez naděje se z toho dostat živí!

A konečně by byla spravedlnost pro všechny!

Jestli ti tenhle nápad není proti mysli, pošli ho dál, ať se s ním seznámí co nejvíce lidí.

Kto je Ivan Mikloš?

31. júla 2011

www.pansu.sk

„Vlastenectvo je posledné útočisko darebáka.“ Takto znie nepodarený výrok anglického básnika a esejistu Samuela Johnsona z 18. storočia, ktorý je obľúbenou sentenciou Ing. Ivana Mikloša, súčasného slovenského ministra financií. Aspoň tak je to uvedené na jeho osobnom profile v sociálnej sieti Facebook. Ak sa niekto verejne hlási ku konkrétné formulovanej myšlienke iného, a to až tak, že takú sentenciu (?) na Facebooku uvedie, ako svoj obľúbený výrok, znamená to, že s obsahom tohto výroku nielenže súhlasí, ale že sa s ním stotožňuje. Teda (v danom prípade) aj on sám je

presvedčený, že každý vlastenec je darebák. Nech to totiž obraciame ako chceme, iné vysvetlenie neexistuje.

Isto každý má právo na svoj vlastný názor, ba dokonca každý má právo byť hlúpy, čo mu hrdlo ráci – nie je to zakázané a už vonkoncom nie trestné. Každý by však mal stavu svojho intelektu prispôsobiť výber svojej profesie. Problém však spočíva v tom, že hlúpost' nevie o tom, že je hlúpa. Ivana Mikloša poznám osobne a priznám sa, že som oňom nikdy žiadne ilúzie nemal. Viem od neho samotného, že svojho času chcel študovať právo, a keďže sa na žiadnu právnickú fakultu nedostal, šiel študovať ekonómiu. Neskôr som sa dopočul, že mu na ekonómiu údajne pomohol rodinný priateľ Vasiľ Biľák. Možno je to klebeta, možno nie, a nie je to práve najdôležitejšia informácia, aj keď treba povedať, že to trošku celú situáciu dokresluje. Ivan Mikloš, ako študent, bol agilným pionierskym vedúcim a možno, že práve preto trpel na mladých ľudí, ktorých za sebou „*tahal*“ do funkcií okamžite, už po svojom prvom nástupe na post ministra. Ja tých ľudí volám „*Miklošovi pionieri*“. Miklošovi pionieri sa v časoch prvej a druhej Dzurindovej vlády a aj teraz, počas vlády I. Radičovej, vždy objavovali (a objavujú) na rozhodujúcich postoch, z ktorých možno pozitívne ovplyvňovať „*obchodné záujmy*“ svojej partaje a svojich „*obchodných priateľov*“. Podľa nich každý, kto nechce robiť „*obchody*“ je „*čestný blbec*“, s ktorým sa nedá spolupracovať. To o aké „*obchody*“ ide, vysvetľovať asi nemusím.

Výroky slávnych ľudí s obľubou a pri každej príležitosti citujú najmä tí, čo sami nemajú na to, aby vymysleli niečo mûdreho. Veľmi často si takto nahradzajú nedostatok vlastného sebavedomia. Ivan Mikloš, po svojom prvom nástupe do ministerského kresla absolvoval kvalitný psychologicko-mediálny výcvik a z vystrašeného zajačika sa stal sebavedomý, až arogantný diskutér. Aspoň navonok. Kto ho však pozná, ten ľahko spozoruje, ako mu pri niektorých televíznych vystúpeniach na tvár vystúpi rumenec a vie, že pán Mikloš je vtedy len kúsok od kolapsu.

Na dokreslenie uvádzam ešte jeden fakt. Už po skončení pôsobenia v kresle ministra privatizácie si Ivan Mikloš nechal prideliť služobné auto ministerstva privatizácie Škoda Favorit ŠPZ: BAX 56-91, a to dohodou z 24.6.1992. Vôbec nevadilo, že na tomto ministerstve v tom čase už nepracoval. Auto však vrátil, až na základe výzvy ministerstva privatizácie a škodu naňom spôsobenú jeho známou, uhradil až na základe žaloby podanej proti nemu 30.5.1994 na vtedajšom Obvodnom súde Bratislava IV. U nás v Bratislave sa takémuto človeku ľudovo hovorí *vyžírka*.

Všetko, čo je vyššie uvedené by nebolo vôbec zaujímavé, ak by Ivan Mikloš neboli v súčasnosti našim ministrom financií a ak by nám nehrdzala ďalšia hospodárska kríza. Keďže sa však nachádzame na okraji hospodárskej pripasti, je dôležité vedieť, kto rozhoduje o našich záujmoch a kto ich obhajuje v orgánoch EÚ. Ak teda tento človek všetkých vlastencov považuje za darebákov, je to vhodné na veľmi vážne zamyslenie. Človek ktorý sa stotožňuje s uvedeným (a musím povedať, že chorým) výrokom Samuela Johnsona, je buď hlupák obľubujúci silné slová, alebo sluha plniaci príkazy entity, ktorej programom sú *Protokoly sionských mudrcov*, a ktorá sa maskuje sa kozmopolitným prevlekom. Môže ísť aj o kombináciu obidvoch uvedených možností. Ako však taký človek obhajuje slovenské národnno-štátne záujmy? Nijako. On predsa plní cudzie príkazy, pretože pre neho sú vlastenci darebákmia a slovo vlast' len prázdnym zvukom. Tak kto vlastne je Ivan Mikloš?

JUDr. Milan Janičina, predseda Panslovanskej únie

Nórsky atentátnik obdivoval Slovensko: Je vzorom pre nás boj!

Extrémista sa venoval aj Slovensku pred 10 minútami

BRATISLAVA - Tridsaťdvaročný Anders Breivik, ktorý brutálnym spôsobom usmrtil desiatky ľudí v Nórsku, označil Slovensko za vzorovú krajinu v boji proti islamizmu a najmenej ovplyvnené tzv. západnou kultúrou. Vo svojom manifeste manifest s názvom "2083: Európska deklarácia nezávislosti", dokonca spomína aj „ultrapravice“ strany HZDS, SNS a Pospolitosť Mariána Kotlebu. Tvrďaj, že na Slovensku má jeho organizácia bratov a sestry.

Pravicový extrémista, ktorý má na svedomí vyše deväťdesiat ľudských životov vo svojom manifeste pod pseudonymom Andrew Berwick vysvetľuje, ako by sa Európa mala očistiť od "multikulturalizmu a pristáhovalectva". *V rozsiahlom 1500 stranovom dokumente spomína aj Slovensko, ktoré podľa neho patrí spolu so Slovinskem k európskym krajinám s "najnižšou úrovňou multikultúrnej indoktrinácie".* Jeho zdrojom informácií malo byť dvojročné skúmanie medzinárodných pravicových skupín na Facebooku a iných sociálnych sietiach. Na opačnej strane do rebríčka zaradil Nemecko Švédsko a Nórsko.

Slovensko spomína aj v pasáži o rasách. Podľa nich nás zaradil do kategórie nordická. Ako jedna z mála krajín má mať podľa vrahových odhadov v roku 2070 15 % obyvateľov nordického genotypu. *To je viac, ako odhaduje pri škandinávskych krajinách, ktorým predpokladá iba 10 %.* Pritom zverejnené porovnanie z roku 1900 hovorí o tom, že na severe Európy to bolo 90 %, kým u nás iba 55.

Breivik mapuje aj nacionalistické strany po celej Európe. V dokumente venovanom rasovej vojne spomína aj tri strany zo Slovenska. *Ultrapravice strany, ktoré majú šancu v médiach a vedia sa presadiť aj na verejnosti, uvádzajú ako príklad HZDS a SNS, ktoré v minulosti uspeli dokonca na Slovensku vo vol'bách.* Spomína ešte aj Slovenskú pospolitosť, ktorú medzičasom ministerstvo vnútra rozpustilo. Snažili sme sa jednotlivé strany k tomu osloviť, no zatial na naše otázky nereagovali. Hrozobou môže byť to, že Nór píše aj o kontaktoch, ktoré získal cez internet. Malo ísť o 8 000 mailových kontaktov a 5 600 kontaktov cez sociálne siete.

Breivik zverejnil aj myšlienku, že západné krajinu, sa v budúcnosti zbavia muslimov podobne ako Československo sudetských Nemcov. *Benešove dekréty sú podľa neho cesta akou by sa dali deportovať všetci neveriaci.* Odvoláva sa na blogera na webe Jihad Watch, podľa ktorého by bolo použitie dekrétov vhodnejšie, než tomu bolo v prípade sudetských Nemcov.

Nora Gubková a my plebs v tejto krajinе

Pracovníci prijatí v poslednom období na NDS a.s.- kamaráti pána GR Sitára !!!

<!--[if !supportLists]-->1. <!--[endif]-->**Kučerová Katarína , Ing.** nástup 1.1.2011
Plat 1.766,70.- Eur

Pani Kučerová dostala odmenu 4.000.-Eur v skúšobnom období, čo je proti kolektívnej zmluve. Bola to najvyššia odmena v celej firme. Najdôležitejší ľudia, ktorí makajú na tendroch dostali okolo 1.000.-Eur. Prácu, ktorú vykonáva má hodnotu max. 850.- Eur !!! Plat, ktorý má ona, majú riaditelia SSÚD a SSÚR. Vyfasovala IPhone za 850.-Eur, samozrejme má notebooke.

<!--[if !supportLists]-->2. <!--[endif]-->**Očenášová Moravská Denisa** vedúca kancelárie GR od 18.4.2011 Plat 2.500,00.- Eur. Plat pani Očenášovej je na úrovni členov predstavenstva ako riaditeľov úsekov, podľa nás nehoráznosť. Má pod sebou 3 ľudí a má plat ako riaditeľ, ktorý riadi 1000 ľudí. ??? Vyfasovala, lebo potrebuje, služobné auto Octávia na súkromné účely. Samozrejme má IPhone za 850.-Eur a ďalšie vybavenie.

<!--[if !supportLists]-->3. <!--[endif]-->**Gubková Nora** 18.4.2011 Plat 1600,00.- Eur
Nová hovorkyňa, ktorá je tiež vybavená luxusným a drahým IPhonom.

<!--[if !supportLists]-->4. <!--[endif]-->**Paľová Emília** – sekretárka pani Chomovej, 1.5.2011 Plat 1150,00.- Eur

<!--[if !supportLists]-->5. <!--[endif]-->**Zarembová Silvia** – sekretárka sekretárky Kučerovej 1.5.2011 Plat 1100,00.- Eur

Sekretárky (Paľová, Zarembová) majú oproti dlhoročným zamestnancom na ich úrovni pracovných povinností plat o 400.- Eur vyšší. A to ešte neukázali, čo vedia robiť.

<!--[if !supportLists]-->6. <!--[endif]-->**Dr.Hudáková** – má dohodu o výkone pracovnej činnosti – poradenstvo pre ľudské zdroje – mesačne odmena 2.500.-

Eur, ďalej za každého prijatého zamestnanca po 3-mesačnej skúšobnej dobe odmena vo výške jeho mesačného platu.

Ako externá poradkyňa, nie zamestnanec NDS, má k dispozícii kanceláriu, iPhone – (cena 850.-Eur), notebook, má pridelený parkovací box v NDS, dátové pripojenie, pevnú linku.

NDS a.s. má celkom silné a kvalitné personálne oddelenie, ale asi nechcelo plniť všetky nariadené úlohy, ktoré sú proti všetkým mravom, slušnosti a sú na hranici zákona. Jej šéfka je na odstrel.

Títo menovaní zamestnanci spolu pod vedením GR Sitára a ing. riaditeľky Chomovej sa chovajú k dlhoročným zamestnancom NDS ako nadľudia, ak nesplnia niekedy nezmyselné úlohy, niekedy dopredu jasne nesplniteľné úlohy, chovajú sa k nim ako k odpadu, ako ku handrám. Je to na zvraťanie.

A to sa chystá výber poradcu na právne služby za 3 miliony Eur, a to na NDS sú celkom dobrý právnicki.

Platy pre horeuvedených ľudí, plus objednávky dávané von (zatial' sa vie o objednávkach cez 300.000.- Eur) a to všetko NDS vie zabezpečiť cez vlastných ľudí. Je to nehorázne tunelovanie. Podľa nás je to na hranici zákona, ak nie už za hranicou zákona. GR aj spolu s riaditeľkou porušujú jednoznačne smernice vlastnej firmy. Napríklad uvedení zamestnanci nemajú nárok na tak drahé zariadenie ako je iPhone, a to si obe nové sekretárky tiež iPhone žiadali na odporúčanie pani Kučerovej, ale naštastie to pán finančný riaditeľ Mráz už nepodpísal.

To, že je prijatý poradca na zlúčenie NDS a SSC , o tom už pomaly škoda reči. Znovu tunelovanie, nakoľko NDS sama prijala veľmi dobrý materiál ku zlúčeniu a vieme, že aj SSC má tiež návrh na zlúčenie. Stačilo by oba návrhy spojiť a bolo by vyriešené bez nároku na desaťtisíce, možno aj cez sto tisíc Eur.

Zamestnanci NDS

Zverejnil Mordechaj Kapusta o 23:08 0 komentárov

Nora Gubková a my plebs v tejto krajine

Vážený pán minister, Vážení páni poslanci KDH, predsedníctvo KDH, Vážená Dozorná rada NDS,

Síce sme v anonymite, ale ako zamestnanci NDS, ktorí sa už nemôžu pozerať na bačovanie GR Sitára, ktorý tu bezhranične rozbehol objednávanie priamo z ruky svojim priateľom, alebo priateľom pána Kolníka, (poradcu pána ministra), Vám oznamujeme, robte s tým niečo.

Predpokladáme, že o týchto praktikách pán minister neviete nič. Ale padne Vám to na hlavu. To čo sa deje na NDS tu nebolo nikdy predtým. Dokonalý chaos, počas ktorého sú prijímaní noví zamestnanci, ktorí nemajú ani páru o čom to je. Ale dostávajú neprimerané platy, výhody, ktoré tu nemajú dlhoroční zamestnanci. Jedná sa o služobné autá, dotykové mobily, notebooky a veľké odmeny. Napríklad asistentka GR dostala v skúšobnej dobe, kedy podľa kolektívnej zmluvy nemá nárok na nič, odmenu 4.000.- Euro, v porovnaní s dlhoročnými zamestnancami , ktorí dostali max. 1000.- Euro. Je to nehorázne. Nás to znechucuje, a zopár našich kolegov aj odišlo, alebo má v pláne to zbaliť sa a odísť. Takýchto neschopných ľudí s výhodami oproti nám, (dlhoročným zamestnancom), GR už prijal najmenej desiatich. Napríklad okrem spomínamej pani Kučerovej, p. Očenášová, Gubková, dve asistenky s dvojnásobnými platmi ako dlhoročné zamestnané asistentky, a ďalší.

V prílohe tohto listu Vám prikladáme fotokópie 17 objednávok pána GR a jeho kolegov. Jedná sa o akože práce v sume za **309.203.- Euro**, čo je neuveriteľných **9,315 milióna Sk**. Všetci, aj Vy si môžete tieto objednávky nájsť na webovej stránke NDS. Sme z toho veľmi rozčarovaní. Ešteže ste prijali aj s podporou Vášho **KDH** v parlamente taký zákon, ktorý veľmi rýchlo odhalí nenažraných manažérov. To čo sa tu deje nemá u nás históriu. Keď si prešetríte dané objednávky, zistíte, že je to bohapusté tunelovanie. Diaľničná spoločnosť vôbec nepotrebuje pri kvalitnom manažmente toľko školení a poradenstva. Keby to bolo za 20.000.- Euro (600 tisíc Sk) to berieme, ale za 9,315 milióna slov. korún, tak

to hraničí so všetkou slušnosťou. V týchto dňoch sa podpísala zmluva s firmou **ASSECO /žid Klein/** za veľký peniaz (400.000.- Euro), čo by nemal byť problém. Problém je to , že to bolo zadané priamym zadaním. Preverte si to ! Ďaľším vrcholom bude, že 10. - 11.5.2011 ide GR so svojou verchuškou na školenie do päťhviezdičkového hotela **Amade Chateau** , luxus ako pre kráľov – pozrite si www.hotelamade.sk . Asi výstavba diaľnic bude rýchlejšie napredovať !!! **Apropo majiteľ hotela je pán Lelkeš s paní Sklovskou a ona je sesternicou paní Chomovej.**

A nebute veriť , chystá sa súťaž na právnické poradenstvo za milióny Eur (3-5 milióna Euro) a to v NDS sú šikovní právnici, ale tak ako inžinieri, sú tu len ako poštári, tak to bude aj s právnikmi. Všetko sa objednáva externe. Aj to, čo by sme mohli sami zabezpečiť !! Treba peniaze daňových poplatníkov tunelovať !

Ked' neveríte týmto slovám, vážení páni urobte si prieskum. Predpokladáme, že až 85 % ľudí toho má plné zuby. Keby im nešlo o prácu, ktorú milujú, tak všetci utečú. Máme podozrenie, že je to úmyselné likvidovanie našej firmy. Dostalo sa do našich uší, že pán Sitár už tri firmy priviedol do konkurzu.

Robte niečo, lebo za krátky čas bude neskoro !!!!

Zamestnanci NDS,

ktorí zostávajú v anonymite, nakoľko sa boja o stratu zamestnania.

**Zverejnili Mordechaj Kapusta
pondelok, 10. januára 2011**

+++++

Z prejavov Václava Havla

Aktualizace 8. října, 4. hodiny: Přece jen řekl. Ale postupně.

Tak zpátky. Žádná omluva. V diskuzi za tímto článkem se objevily dva příspěvky (bohužel nepodepsané), ve kterých autor vyjmenovává všechny inkriminované Havlový výroky spolu s datem a místem, kdy je řekl. Sledujte:

„Slovanská vzájemnost“ 36/2002 výroky (dnes již bývalého) prezidenta

Listopad 1989 - Letenská pláň

Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte

V prosinci 1989 před volbou prezidenta

Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřítelem socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím.

Z balkonu Melantrichu 1989

Slibuji vám, že funkci prezidenta vezmu na jedno volební období, ale pak bych se chtěl věnovat práci dramatika. Také vám slibuji na svou čest, že pokud se za mého volebního období nezlepší životní úroveň v ČSFR, sám odstoupím z funkce.

17. 12. 1989 v Čs. televizi

V budoucnu se, podle mého mínění, musí prezidentský úřad vymezit. Prezident nemůže mít tak velké pravomoci, jako má dnes.

Prosinec 1989

Pro mne není rozhodující, s jakým slovem jsou sociální jistoty spojovány, ale to, jaké jsou. Já si představuji, že by měly být daleko větší, než jaké poskytovalo to, co mnozí nazývají socialismem.

1.1.1990 v novoročním projevu

Možná se ptáte, o jaké republike sním. Odpovím vám: o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí.

Za svůj třetí úkol považuji podporu všeho, co vede k lepšímu postavení dětí, starých lidí, žen, nemocných, těžce pracujících, příslušníků národnostních menšin a vůbec všech občanů, kteří jsou na tom z jakýchkoliv důvodů hůře než ostatní. Žádné lepší potraviny či nemocnice nesmí být výsadou mocných, ale musí být nabídnuty těm, kteří je nejvíce potřebují.

Připravujeme koncepci důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální

stresy, nezaměstnanost, inflaci a jiné problémy, jak se někteří z vás obávají. Svádět všechno na předchozí vládce nemůžeme nejen proto, že by to neodpovídalo pravdě, ale i proto, že by mohlo oslavit naši povinnost samostatně, svobodně, rozumně a rychle jednat...

23. 1. 1990 při projevu ve Federálním shromáždění

Všichni chceme republiku sociálně spravedlivou, v níž nikdo nebude trpět existenční nejistotou, v níž nebudou strádat lidé ponížení, staří, děti či lidé jakkoli handicapovní. Chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, aby zmizely všechny ponižující přehrady mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž se nebudeme dělit na otroky a pány. Toužím po takové republice více než kdo jiný.

V dubnu 1990 ve veřejném projevu

Náš stát by už nikdy neměl být přívažkem či chudým příbuzným kohokoliv jiného. Musíme sice od jiných mnoho brát a mnohem se učit, ale musíme to po dlouhé době dělat zase jako jejich rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout... Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikaří, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor!

Na tiskové konferenci po přijetí zákona o volbách na dotaz novinářů

Ptáte se s údivem, jestli bude inflace, jestli bude zdražování? Mnohokrát a jasně tato vláda řekla ve svém programovém prohlášení včetně dalších dokumentů, a ministři na svých tiskových konferencích, že jejich úsilím je, aby přechod od NEekonomiky k ekonomice byl pokojný, bez sociálních aspektů, bez návaznosti nezaměstnanosti, bez jakýchkoliv sociálních krizí nebo podobně. Jestli se sem tam pohně cena cigaret nebo něčeho, to v této chvíli nevím, zatím je snaha, aby se nehýbalo nic, alespoň v nejbližších měsících. Žádné gigantické zdražování nebo dokonce nezaměstnanost, jak to panikáři systematicky šíří, nic takového nepřipravujeme. **(Poznámka redakce: za rok dělala inflace a zdražení 56 %.)**

1990

Již nikdy do žádného paktu nepůjdeme.

29. 6. 1990 ve Federálním shromáždění

Podle mého mínění nesmí náš stát šetřit na investicích do školství a kultury...

Také náš mnohokrát deklarovaný úmysl provést reformu tak, aby nevedla k velkým otřesům, velké inflaci nebo dokonce ke ztrátě základních sociálních jistot, musí naši ekonomové přijmout prostě jako úkol, který jim byl zadán. Zde neplatí žádné „Nejde to!“

Děkuji čtenáři, který si dal práci a ty výroky našel a poslal. Věc se tedy vyjasnila. Ten první článek byl vlastně komplikací Havlových výroků. Chybou bylo, že jeho autor je prezentoval jako jednolitý proslov. Myslím, že kruh je uzavřen.

Zverejnili Mordechaj Kapusta

+++++

Píše sa rok 2015

Sedíme na miestach, kde ešte v roku 2010 stál Penzión u Hanky v Telgárte. Teraz je to pustá zem nikoho. Okolo nás nie sú stromy a je všetko holé ako v americkej prérií. Kráľova hoľa je taký skutočne holý vršok uprostred púšte. Skončila sa doma temna a my sme vyliezli zo Zatvorennej spoločnosti. Len čo sa zaklapli dvere na pivnici, zasypali ich ruiny Penziónu. V pustatine, kde bol kedysi Slovenský raj, žijeme už len my - traja úbožiaci - Mordechaj Kapusta, Otec Serafim a Ondrej Hríbik - náš žid, ktorý nás zachránil. Nevieme, prečo nás Prozretelnosť nechala po Apokalypse žiť na tejto Zemi. Skutočne závidíme mŕtvym a pláčeme za svojimi det'mi, ženami a priateľmi. Občas sa nad našimi hlavami objaví vrtuľník a nejakí ľudia v skafandroch nám zhodia trochu vody a chleba. Hovoria, že sme zamorení. Zmorení sme, to je pravda, ved' už si ani nepamätáme chut' Vodky, Lacrimae Christie a Dievčeho hrozna. Možno sme aj zamorení, lebo mi vypadali všetky vlasy a Židovi odpadol slávik, takže tam ma už len bužírku, čo sme našli po spadnutých drôtoch. Možno aj tá je zamorená, lebo Žid neuveriteľne smrdí. Urobili sme si krištáľku a počúvame správy. V rozhlase vysielajú priamy prenos Jeruzalemského procesu s vojnovými zločincami, ale nás to nezaujíma. Načo nám to bude, keď sa dozvieme, že Ivetu Radičovú a Nicolasa Sarkozyho popravili obesením za vojnové zločiny. Viktor Orbán už nežije. Chytili ho partizáni a stiahli z kože aj s jeho milenkou tak, ako svojho času Benita Musoliniho. Netanjahu spáchal samovraždu vo svojom bunkri pod Golgotou v Jeruzaleme a svoje pozostatky nechal spálit' pod Múrom nárekov. Poprvýkrát sa cítíme v depresii, opustení a v beznádeji. No, ale aby sme nechali odkaz pre budúce generácie, začнем od začiatku. Všetko sa začalo odohrávať tak nevinne začiatkom roku 2011. Viktor Orbán udelil občianstvo všetkým „Mad'arom“. Medzitým Židia ako Somálski piráti útočili v Stredozemnom mori na všetky lode a vyvražďovali posádky i cestujúcich ako sa

to medzi [Semitmi](#) robievalo. Po vzore Viktora Orbána vyhlásil Izrael dvojité občianstvo pre všetkých rasovo čistých židov na celom svete. Zdôvodnili to rovnako ako Maďari. Chceli ochrániť kultúru, jazyk a chrániť svojich občanov na celom svete, pretože im všetci ubližovali a cítili sa ako druhoradí občania USA, Veľkej Británie, Slovenska, celej Európy a - proste všade. Okamžite sa naplnili naše obavy a Židia bez boja ovládli Svet, banky, diamantové polia, zlaté rezervy štátov, ministerstvá a svetové inštitúcie, vrátane OSN. **Slovenské ministerstvo zahraničných vecí sa okamžite stalo Ministerstvo zahraničných vecí Izraela - pobočka Slovensko.** Rovnako Ministerstvo kultúry, televízia, ministerstvo financií, Národná banka Izraela na Slovensku a mnoho ďalších inštitúcií. Nastala doba temna. Na Slovensku po volbách v roku 2010 prišli k moci židia z OKS na čele so židovku Ivetou Radičovou z SDKÚ-DS. Jediná mocnosť, ktorá sa im vzoprela a nemala židovských občanov bolo Rusko. Ešte v roku 2012 vyhlásilo dvojité občianstvo pre Rusov v Pobaltí, na Kryme a všade, kde boli občanmi bez pasu. Po vzore Maďarska a Izraela Rusko začalo chrániť svojich občanov. Preventívne pripojili časti Pobalia v Lotyšsku, v Litve a v Estónsku k Rusku a Krym vyhlásil samostatnosť a nezávislosť od Ukrajiny. Európsku úniu to vtedy netrápilo. Zachraňovali mier a nechali Viktora Orbána pripojiť všetky územia, kde žili Maďari k Maďarsku. Potom, keď Európska komisia sa stala izraelskou pobočkou v Bruseli, už nebolo čo riešiť. Slovensko zaniklo a exilová vláda Mariána Kotlebu odišla do Moskvy k Slovanom. Na medzinárodnej konferencii v Sárospataky Francúzsko na čele s Nicolasom Sarkozym, Veľká Británia s Cameronom vládou i Nemecko s Merkelovou súhlasili s pripojením svätej zeme Maďarov v Tatranskej kotlinе k Maďarsku.

Protektorkou Felvídeku sa stala Iveta Radičová. Potom začala mela. Presne koncom roku 2012 - tak ako to predpovedali [Hopiovia](#). Ocitli sme sa pod nadýladou židov a museli sme sa schovávať v Zatvorenej spoločnosti, aby nás nejaký židovský poľovník neodstrelil. Naše ženy a deti odviezli do koncentračných táborov. Žiaľ, nikto sa odtiaľ nevrátil. A tak sa moja stará nikdy nedozvie, že nemala pravdu, keď mi hovorila od rána do večera: „Ten alkohol Ča raz zabije a čo si počnem ako vdova?“

Zverejnili Mordechaj Kapusta o Utorok, jún 01, 2010

+++++

Pôvod bratislavských židov

Skúmali sme [ďalej](#) rodokmeň židovskej rodiny Grünkopfovcov a s nadšením zverejňujeme niektoré fakty, ktoré sa nám podarilo v starých matrikách a na [serveroch](#) poznať. Netušili sme, že to bude prínosom nielen pre našu Lózu Veľkého Orientu a Byzantského Rítu, ale aj pre história Bratislavu a pochopenie politiky súčasnej opozície. Ale podľame k veci. Naši predkovia pamäタali na všetko a pre istotu nám počas socializmu zakúpili odpustky aj v katolíckej Cirkvi.

Takže sa všetci svorne zídeme v nebeskom kráľovstve, bezohľadu na naše vierovyznanie a politické presvedčenie. Dovtedy sa samozrejme budeme ešte žrať, či už v politike alebo na stránkach mienkotvorných denníkov podľa toho, či sme gréckokatolíci, katolíci, nacionalisti, sionisti, antisemiti alebo židia.

Lebo už od čias, keď Kain zo žiarlivosti zabil Ábela, lebo ho JHW viac miloval a jeho obeta bola srdcu bližšia JHWemu, niektoré rodiny pochádzajú od Kaina a

iné od Ábela. V 33. roku A. D. sa potom jedni stali liberáli a druhí socialisti. Ako vidieť Grünkopfovci bud', sa priateli s Marmonsteinovcami, alebo si vymieňali nevesty ako sa to robí v aristokratických rodinách. V michalovskej matrike sme objavili dokument, podľa ktorého sa Siegfried Marmonstein vybral v roku 1911 spolu s celou vtedajšou migračnou vlnou Slovákov do Pensylvánie. **Slováci išli pracovať do baní a Marmonsteinovci si otvorili v McKeesporte slovenskú krčmu, kde nadalej bohatli na mozoľoch Slovákov.** Milovali Američanov a Ameriku tak, že si na jej počest zmenili meno na Fuckstonovci. Zrejme sa aj láska prenáša génmi, lebo po návrate na Slovensko v roku 1947 sa im narodil syn František, ktorý už od malička zbožňuje slovo USA a z karate si prinášal polámané tehličky, aby si urobil doma oltárik so svätým obrázkom podľa ilustrácie, americkou vlajkou, Coca-Colou a hamburgerom, pri ktorom sa každý piatok, ako nás Žid v Penzíóne u Hanky, zbožne modlí a páli sviečky. Karatistom sa stal už ako diet'a, keď rozkopal perinu, takže rodičia sa rozhodli, že bude z neho politik. Vôbec, v pamätnom roku 1947 sa narodilo mnoho významných Bratislavčanov. Niektorých radšej spomínať nebudem, lebo nás zase verejne preplieskajú. Samozrejme, že do Wikipédie sme sa dostali len my - Židia. Fuckstonovci mali s menom podobný problém ako Grünkopfovci. Keď ich nechceli v matrike premenovať po slovensky na Jebeškameň, dali si vzácné, na Slovensku málo frekventované meno. Pavel Marmonstein, brat Siegfrida žil v pokoji za Slovenského štátu ako Žid Marmorstein a hned' po vojne, o rok skôr ako Siegfriedovi, sa mu narodil syn Pavel Mešťan, ktorý má toto krásne znejúce slovenské meno od 8. triedy základnej školy. „**Rodičia ale zostali po celý život Marmonsteinovci**“, povedal nám Paľko. „Dnes som už v takom veku, a taký zzitý s menom Mešťan, že už to nepovažujem za potrebné sa vrátiť k menu Marmonstein,“ dodal na vysvetlenie. Chápeme, Paľko. To môžeš rozprávať Gójom! My, Židia vieme, že by si prišiel pri žiadosti o prepísanie diplomov o svoje krásne tituly Prof., DrSc. a PhDr. z Dejín komunizmu a z Teórie a praxe výstavby Komunistickej strany Slovenska. A Ty tituly tak miluješ. Bohužiaľ, Paľko sa ukázal ako nejaký incubus, ktorý sa za socializmu správal ako Kain, keď holocaustoval Slovákov a teraz tiež holocaustuje všetko, čo je slovenské a vzniklo za Slovenského štátu. Hoci rodina Paľka v mieri a pokoji prezila 2. svetovú vojnu na Slovensku. A hnevá sa, keď Jana Tutková holocaustuje tiež. Stal sa nábožným Židom, ako jeho súputník v Prahe. **Snáď to bude tým, že jeho mamička sa za slobodna tiež volala Marmonsteinová, takže jeho otec si vzal svoju sestru**. Musím sa pri tomto genealogickom zápise prežehnat', lebo mi nič iné nepripadá na um, len že otec Mešťana bol Sestrojebec. Nuž darmo. Vetva po Kainovi sa ukázala hodná svojho mena. To vysvetljuje aj správanie sa slovenskej opozície v parlamente, po ministerstvách a v slovenskej kultúre, ktorí pochádzajú od Kaina a pravého lotra na kríži a našej sociálnej vlády a našich nominantov, ktorí pochádzajú od Bohom milovaného Ábela a Ľavého lotra na kríži, ktorému Náš Pán Ježiš Kristus povedal: „Veru, veru hovorím Ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.“

Zverejnili Mordechaj Kapusta o Piatok, júl 25, 2008

+++++

Cizincům patří 70 procent největších firem a polovina ekonomiky

Výprodej národního majetku za babku je rozhodující příčinou zadluženosti České republiky a devastace průmyslu

Václav Větelář([více o autorovi >](#)) 9.6.2011

V době velké ekonomicke krize se daleko názorněji ukazuje, že zbrklý a levný výprodej národního majetku »za babku« je největší příčinou problémů českého hospodářství - zadlužování, nezaměstnanosti i propadu ekonomiky.

Příchod zahraničního kapitálu byl vítán se slávou, zahraniční »strategičtí partneři« byli podporováni dotacemi, dostávali daňové prázdniny a podobně. Výsledkem této politiky je skutečnost, že podstatná, převažující část ekonomiky je dnes v rukou zahraničního kapitálu, dividendy a zisky plynou do zahraničí (podle některých informací v posledních letech je to **ve formě dividend ročně kolem 150 miliard korun**), o osudu tuzemských podniků se rozhoduje v zahraničí. Stále více se v tomto smyslu dostáváme do pozice **polokoloniální země**. Zahraniční kapitál šel k nám proto, aby u nás levně kupoval podniky i pracovní, vysoce kvalifikovanou sílu. **Sloužilo k tomu i vysoké znehodnocení koruny již počátkem devadesátých let**. Průměrné mzdy u nás jsou i v současnosti na třetinové až čtvrtinové úrovni mezd v západních zemích Evropské unie.

Kdo vládne českým firmám

V minulých dnech zveřejnily Hospodářské noviny údaje o tom, kdo reálně stojí za 150 největšími firmami v České republice. Sedmdesát procent je v rukou zahraničního kapitálu. Češi ovládají pouze 30 procent firem, stejně jako Němci. Jak je tomu v nejdůležitějších odvětvích?

V bankovnictví není ani jedna banka v českých rukou. Rakousko ovládá 98 procent kapitálu v bankách. Je to především Česká spořitelna, Raiffeisenbank, Volksbank. Podobně je to u pojišťoven, kde Rakousko ovládá 86 procent. V automobilovém průmyslu rozhoduje Německo o 93 procentech. V první dvacítce největších firem autoprůmyslu je jen jedna v českých rukou.

Ve stavebnictví má 83 procent Švédsko, především je to firma Skanska. Chemický průmysl ovládají Poláci. Je to Unipetrol, Synthos Kralupy, Paramo. V maloobchodě kralují Němci: Kaufland, Makro, Penny Market, Lidl, Globus atd. Ve výše neuvedených odvětvích průmyslu má nejsilnější pozici Tchaj-wan, asi 80 procent.

Jinak je to Německo, Japonsko, Indie, Rusko. V telekomunikacích má nejsilnější pozici Španělsko - 97 procent.

Ceská republika si udržela silné pozice v dopravě a poště - 95 procent. V potravinách a alkoholu má ČR 72 procent. Ale i zde Prazdroj vlastní Jižní Afrika a cukrovary Francie a Německo. **V energetice mají Češi 51 procent. Je to především ČEZ.** Podobné je to v těžbě, kde český kapitál ovládá 63 procent.

polovina Václaváku

nevýrobních, tedy bytových a různých komerčních fondů již rovněž patří cizincům.

Známý je příklad Rusů v Karlových Varech. Řadu činžovních domů vlastní Italové

Cizincům patří

Značná část

v Holešovicích a v Praze 6.

Pozoruhodný osud má centrum Prahy - **Václavské náměstí. Čechům patří již jen polovina Václaváku.** Například, z 63 domů u sochy svatého Václava pouze sedm patří pražskému magistrátu. Ostatní vlastní cizinci a zahraniční realitní kanceláře často prostřednictvím českých firem (před několika lety cizinci nemohli v ČR kupovat nemovitosti). Nejaktivnější jsou na Václaváku rakouské realitní kanceláře, ale i byznysmeni z Velké Británie, USA, Irska a Německa. Například budovu Melantrichu vlastní oficiálně česká akciová společnost La Salle. Výroční zpráva však ukazuje, že společnost ovládá Američan Irving Alan Smoker. Například známý Dům módy vlastní akciovka Vestreal – USA. Tak by bylo možné pokračovat.

Situace je hrozivá

To, že více než polovina české ekonomiky je přímo v rukou zahraničních vlastníků, fyzických osob i firem, je pro budoucnost velkým nebezpečím. V případě krize na situaci doplatí především podniky u nás. Jsou již příklady přednostního snižování výroby, její přestěhování na východ, do ještě levnějších zemí (zejména z hlediska pracovních sil). Zásadním problémem je, že u nás ani jedna banka není v českých rukou. Ani v jedné bance nemá významný podíl stát a nemůže tak aktivně zasahovat do vývoje finanční, a tím i ekonomické situace společnosti. **Velkou chybou byl prodej České spořitelny, stát tak nemůže garantovat úspory občanů.** Celou tu situaci by vláda měla urychleně analyzovat a učinit opatření na podporu českých podniků a podnikatelů. Bez toho bude zejména domácí průmysl dál devastován.

Článek byl zřejmě napsán 26.10.2010 a patrně se stal nejpublikovanějším článkem na českém internetu. Zadáním přesného znění titulku do Google se objevilo 1180 výskytů. To znamená, že článek je na 1180 serverech. Škoda, že kromě plácání se na nic jiného nezmůžeme.

Na Slovensku je situácia ešte hrozivejšia, keďže **Mikloš s Dzurindom, Fígelom a karieristom kardinálom Tomkom** v rámci prístupových rokovaní o vstupe Slovenska do EÚ a NATO mimoriadne servilne odovzdali energetiku do krvavých papŕč západu a tým uskutočnili úplný ekonomický rozvrat v štáte, o ktorom sa vyjadrujú zásadne ako o krajine (country) – kolónii (región bývalého štátu).

Jediným hodnotením vyjadrením zrealizovaného ekonomickeho rozvratu je vyhodnotenie RNDr. Karola Ondriáša DrSc., vedeckého pracovníka SAV, v ktorom poukázal aj na to, že viac ako 66 % vytvoreného HDP a zisku sú odvádzané z republiky. Vo forme dividend je to viac ako 1 miliarda Slovenských korún denne (za rok viac ako 12 miliard eur). Takýto ekonomický zázrak nedokázal vytvoríť na Slovensku ani Adolf Hitler v čase II. svetovej vojny, keď všetok výrobný potenciál bol výlučne majetkom Slovenského štátu. Ani ZSSR po porážke fašizmu sa nestal vlastníkom výrobného potenciálu a finančnej sústavy, štátneho kapitálu v ČSSR. Takéto rozparcelovanie a zašantročenie Slovenska presadili aj proti vôli obyvateľstva najmä **menovaní neoliberáli a slobodomurári z východu.**

Priamo úmerne takému devastačnému riadeniu štátu zodpovedá degradácia vzdelanosti, znižovanie dostupnosti zdravotnej starostlivosti, nárast nezamestnanosti a z toho vyplývajúcej zločinnosti. Permanentný rast zadlženosť štátu a znižovanie životnej úrovne obyvateľstva, na čom sa podielali **všetky podlé vlády po roku 1989.**

Hayekovci - dusia sa pod kobercom?

Kauza „hayekovci“ môže slúžiť ako prípadová štúdia, že na Slovensku idú veci do stratena. O veci sa popísalo dosť, prebehli kontroly a dva štátni tajomníci odstúpili z funkcií (a sadli si do parlamentu), ale v zásade sa nezmenilo nič. Hoci kontroly už pred siedmimi mesiacmi ukázali, že by sa malo.

Uplynulo dosť času na to, aby sa zodpovední zareagovali a iniciovali zmeny. No kauza „vyhnila“ a len sa upevňuje presvedčenie, že „kontroly hayekovcom nič nepreukázali“. Oficiálne správy z kontrol však hovoria nielen o pochybeniach *Ministerstva financií* (MF) a *Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania* (NARMSP). Vytvárajú dosť plastický obraz aj o spôsobe podnikania Hayek Consulting, s. r. o.

Pre pripomenutie

Spoločnosť Hayek Consulting, s. r. o., ktorej podiely vlastnili aj bývalí štátni tajomníci a súčasní poslanci Martin Chren a Ivan Švejna, pracovala pre „štát“ v rokoch 2007 až 2010. Spomínaní páni vtedy ešte neboli v politike. Ich firma dodávala pre MF a NARMSP hlavne školenia a analýzy.

Recykluj sám seba

Časť biznisu s ministerstvom spočívala v tom, že hayekovci vytvoria sadu špeciálnych materiálov (dokumentov zameraných na programové rozpočtovanie) pre 30 subjektov - presne „ušítých“ na konkrétnie podmienky vybratých obcí, miest a VÚC.

Íšlo o školiace materiály, o metodiku tvorby strategického plánu, prezentácie popisujúce postupy a procesy pri tvorbe programovej štruktúry, vzorové príklady tvorby základných prvkov programového rozpočtovania a vzorové príklady programových štruktúr.

Za túto časť od ministerstva zinkasovali sumu **16 035 250,- Sk** (532 272,79 eur). Iste, len z tohto je ľahko posúdiť, či je to veľa, či málo.

Správa NKÚ upresňuje, že z náhodnej vzorky: „... bolo zistené, že **základ týchto materiálov, ktoré mali byť rozpracované na konkrétnie podmienky pilotných subjektov, tvorili všeobecné informácie a definície základov programového rozpočtovania, počnúc definíciou vízie, poslania, zámeru, cieľa a merateľného ukazovateľa, až po všeobecné príklady ich správneho a nesprávneho formulovania.**“

Predstava špeciálnych materiálov vytváraných osobitne pre každý z 30 rôznych subjektov, je otriasená. Hayekovci jednoducho vytvorili pár materiálov a pre každý subjekt ich jemne obmenili. NKÚ: „*Porovnaním náhodne vybratých*

materiálov rovnakého zamerania určených pre obce bol zistený ich takmer identický obsah, okrem niekoľkých konkrétnych, ale veľmi podobných príkladov. Zhodu bolo možné stanoviť na úrovni 95%.

NKÚ ako príklad uviedlo materiály s názvom *Vzorové príklady tvorby základných prvkov programového rozpočtovania*. (Pozrite si [verziu vytvorenú pre obec Limbach](#).)

Nešlo však len o tento typ materiálu. NKÚ: „*K obdobným záverom dospela kontrolná skupina aj porovnaním ostatných školiacich materiálov medzi jednotlivými typmi orgánov územnej samosprávy.*“

Zmeň názov a predaj znova

Ak niekto dúfa, že okrem tvorby „*niekoľkých konkrétnych, ale veľmi podobných príkladov*“, hayekovci museli na zarobenie si tých 16 mil. Sk vytvoriť aj tú „pevnú“ (neobmieňajúcu sa) časť diela, môže zažiť sklamanie. Hayekovci jeho väčšinu totiž vyrobili tak, že **doslovne(!)** prekopírovali veci, ktoré pre ministerstvo vyrobili (a nechali si za ne zaplatiť) v rámci iných zmlúv.

NKÚ: „*Obsah školiacich materiálov tvoril v prevažnej miere doslovny obsah dokumentov vypracovaných na základe troch predchádzajúcich zmlúv o dielo. Napríklad v dokumente Vzorové príklady tvorby základných prvkov programového rozpočtovania obce bol prevzatý takmer celý obsah, kde nebola pridaná žiadna ďalšia tvorivá hodnota z dokumentu Zborník obsahujúci príklady správne a nesprávne formulovaných zámerov, cieľov a merateľných ukazovateľov miestnej a regionálnej územnej samosprávy.*“

Takže: v jednej zákazke si objednávatelia nechali zaplatiť za to, čo v nezmenenej forme predali aj v ďalšej zákazke za podstatne vyššie sumy s tým, že to o čosi obohatili a pridali „*niekoľko konkrétnych, ale veľmi podobných príkladov*“.

Ťažko predpokladat', že štát chcel opakovane nakúpiť, to, čo už mal. Ľudia, ktorí to vyhlasujú za podvod, sa dajú pochopiť. Nie sú však známe žiadne informácie, že by to takto posúdil aj nejaký vyšetrovateľ a začal konáť. Nájdú sa aj ľudia, ktorí toto dokážu interpretovať ako etické konanie.

Štát, zaplat' za aj to, čo už vlastníš

Iným príkladom v správe NKÚ dokumentujúcim podnikanie Hayek Consulting, s.r.o. je jeden 55-stránkový materiál. Od NARMSP (Národnej agentúry pre...) si vo februári 2009 zaň nechali zaplatiť 23 040,79 eur (694 127,- Sk) ako časť *Analýzy zrealizovaných opatrení...* Problém NKÚ videl v tom, že tento materiál už NARMSP dva mesiace vlastnila.

Hayekovci totiž „v nezmenenom rozsahu a obsahu“ odovzdali tento materiál tej istej agentúre už v decembri 2008. Len s tým, že pri inom projekte (Strednodobá stratégia rozvoja malého a stredného podnikania...). „Vysvetlením“ pri kontrole NKÚ bolo, že v prvýkrát materiál odovzdali ako bonus „nad rámec predmetu zmluvy bez nároku na finančné plnenie“.

Takže hayekovci uzatvorili zmluvu, že vytvoria materiál, ktorý agentúra nepotrebovala (už ho mala) a nechali si ho zaplatiť (cca 400 eur za stranu). Podnikatelia, ktorí najprv presvedčajú, že službu poskytujú zadarmo a potom natiahnu ruku a povedia: „Rozmyslel som si to, zaplat!“, sú označovaní rôzne. Prílastok „etický“ tam zvyčajne chýba.

Platba za fikciu

Ťažkým kalibrom je fakturovanie a prijatie 20 992,- eur za nedodané veci. NKÚ: „Dve čiastkové plnenia, jednotlivo ocenené na 10 996,- eur (331 265,50 Sk) a 9 996,- eur (301 139,50 Sk), dielo ako samostatné časti neobsahovalo.“ Podľa vyjadrenia NARMSP boli tieto časti zakomponované do záveru diela. Záver diela však mal byť podľa zmluvy vypracovaný osobitne „ako súčasť iného čiastkového plnenia“. Inými slovami - záver bol zapatený zvlášť (d'alejich 2 399,- eur, resp. 72 272,30 Sk s DPH). Mimochodom, ten záver má celkom 7 strán. (Koľko teda stála strana?)

Pre korektnosť treba dodať, že NARMSP vzniesla námitku proti pravdivosti a preukázaťnosťi tohto „kontrolného zistenia“. NKÚ sa ľou zaoberal, no nadálej trvá na svojom pôvodnom zistení: „*Preverením námitky sa nepotvrdila jej opodstatnenosť.*“

Záver?

Niet pochýb, že v celom procese sa zástupcovia štátu dopustili obrovského počtu chýb., ktoré zo štátnej kasy vytiahli obrovské peniaze a prehodili ich na účet Hayek Consulting, s. r. o. (O chybách úradníkov podrobne nabudúce.) Kontrola NKÚ však priniesla aj fakty jasne hovoriace o etike podnikania Hayek Consulting, s. r. o. Iste, každý má latku niekde inde.

Pre niekoho latka leží na zemi?

Je dôležité vedieť, ako vysoko majú latku politici. Tí totiž majú reálny vplyv na to, aby sa veci mohli meniť.

Viedenie Richarda Sulíka si možno prečítať na jeho blogu: „*Nielenže Martin Chren sa ničoho neetického nedopustil, práve naopak, konal presne tak, ako si predstavujem, že by člen strany SaS konať mal, a preto sme v SaS dospeli k záveru, že nebudem súhlasiť s jeho odstúpením.*“ (Sulík: Prečo stojíme za Chrenom, 26. 9. 2010)

Toto vyjadrenie Sulík napísal ešte pred kontrolou NKÚ. Ani po nej však stanovisko nezmenil. 30. mája 2011 sa na blogu rozčuľoval, že kauzámu venoval

denník SME veľa priestoru „napriek tomu, že kontroly nič nepreukázali“. Kebyže sa pohľad pána Sulíka na vec zmení, radi na to poukážeme. **Čo sa zmenilo?**

Páni Švejna a Chren už nie sú štátnymi tajomníkmi. Sú parlamentnými poslancami. Martin Chren podľa obchodného registra pôsobí v dozornej rade Jadrovej a vyradovacej spoločnosti, a. s. Jeho úlohou je v mene Ministerstva hospodárstva dozerat' aj na to, či podnikanie tejto spoločnosti spĺňa etické kritéria. Veríme, že presne v duchu deklarovaných hodnôt SAS vykonáva túto „zverenú úlohu v súlade so zásadami čestnosti“.

Peter Kunder Aliancia Fair-play

Ked' novinári Slovenska nevidia zmiju

Už sme sa v minulosti snažili pomôcť našim novinárom k vyváženosťi informácií a k doučovaniu ako robit' komentáre, ale žiaľ, nenašli sme pochopenie a peniaze sú zrejme silnejší argument. Nadalej poberajú judášske groše za svoje neobjektívne informácie. Ich vzory v CNN to však robia šikovnejšie. Preveria si fakty a až potom píšu komentáre. Miroslav Kusý v dnešnom komentári bagatelizuje dôsledky prijatia dvojitého občianstva zo strany A Magyar Köztársaság Országgyűlése a verí, že Slovensko občanom Európskej únie s maďarským občianstvom nemôže zabrániť v prístupe do štátnych služieb. Marian Leško zachádza ešte ďalej. „Radi“ vláde Slovenska vyjednávať s Maďarskom po schválení dvojitého občianstva. Ved' je času do 1. januára 2011, kedy má nastúpiť do platnosti. Nedovzdelanost' a zaujatosť slovenských novinárov a komentátorov nás desí. Zlatica Puškárová so svojou maďarskostou a židovstvom nás desí svoju zaujatosťou v jednom kuse. Hlupáčik redaktor v relácii „O 5-minút dvanásť“ je smutnou karikatúrou novinára. Tí nešťastníci si skutočne myslia, že slovenský národ tvoria hlupáci? Chlapci a dievčatá! Pullitzerova cena nebude! Prečo? Ved' je to tak prieľahadné. Vyjednávať o dvojitej občianstve po voľbách, kedy SDKÚ-DS, KDH a ktovie - kto ešte, si trúfajú zložiť koalíciu bez SMERu a národných strán, je smiešne. Budú im chýbať hlasy Strany maďarskej koalície. Takže je to len židovské huncútstvo. Pokial' sa neprijmú protiopatrenia pred voľbami, nebude rokovat' o čom. Prečo sa Marian Leško nepýta a neprotestuje, že Maďarsko porušuje Európsky dohovor o občianstve? Maďarsko ho evidentne porušuje, hoci ho v roku 2002 ratifikovalo, ale Slovensko má vyjadriť empatiu a vziať sa do myslenia Maďarov, ako hovorí Kálman Petőcz v relácii Slovenskej televízie. Ten hlúpučký redaktor ho nechal hovoriť a nespýtal sa ho: „Vy nedokážete byť empathickí so Slovákmi a vziať sa do myslenia Slovákov? Ako by sa tvárili Francúzi, keby Nemecko v záujme nemeckosti vyhlásilo pre francúzskych občanov v Štrasburgu nemecké občianstvo?“ Žid Marian Leško navrhuje vyjednávať po prijatí zákona. Dúfam, že neverí, že Maďari zákon zmenia po jeho prijatí? Alebo si myslí to, čo Dag Daniš alebo je skutočný idiot. A Miroslav Kusý? To snád' nemyslí vážne. Chce tých hlúpučkých voličov Slovenska presvedčiť, že do slovenského parlamentu

môže pokojne kandidovať a do štátnej služby sa prihlásiť Heiderov prívrženec, prívrženec Jobbiku a ostatných fašistických a židovských organizácií v celej Európskej únii len preto, lebo má občianstvo Európskej únie? **Slovenskí židia - nás Slovákov, skutočne považujú za hľupákov.** Myslí si, že nesledujeme vývoj vo svete? Nesledujeme nastoľovanie New World Order? Nevieme si domysliť, že židia nikdy nevrátia Palestíncom a mohamedánom Jeruzalem? Myslí si, že necítime globálne zmeny, ktoré prichádzajú? Nemôžeme sa spoliehať a nevidieť, čo bude o 30 rokoch, či Európa a súčasné usporiadanie sveta bude existovať. Či nadchádzajúce zmeny sveta po vyčerpaní možností demokracie a kapitalizmu neprinesú nové usporiadanie, v ktorom sa NATO, Európa, USA, Ázia a národy sveta rozpadnú a my, Slováci, dobrovoľne odovzdáme zem našich predkov iným národom a okradneme svojich potomkov? Myslí si, že len židia a Maďari sú tí chytrí a ostatní sú sprostí? Veríme, že ešte súčasná vláda na Slovensku ešte pred volbami príjme zánik slovenského občianstva podľa článku 7 odsek 1 písmeno a) Európskeho dohovoru o občianstve, ktorý ratifikovalo Maďarsko i Slovensko. Vážený pán Marian Leško! Slovensko s maďarskou kartou nezačalo hrať. Slovensko sa chráni. **Slováci nie sú americkí Simpsonovci.** Bude to aj ochrana pred tým, keby Izrael exteritoriálne vyhlásil dvojité občianstvo na základe príslušnosti k židovskej rase. Hebrejčinu alebo Jidiš ovládať nemusia. Boh ochraňuje Slovensko a Svet!

Zverejnili Mordechaj Kapusta o Streda, máj 26, 2010

+++++

700 nenažrancov, ktorým štát znížil ich dôstojnosť a vážnosť!

Tak vás je už viac ako 700. Viac ako polovica zo sudcovského stavu. Nenažranci, ktorým nestačí slušný sudcovský plat, ale chcete si uškubnúť ešte čosi naviac. Každý z vás si chce uchmatnúť od tohto štátu 100 000 € navyše okrem toho, čo bežne dostávate. Tie peniaze chcete odo mňa a od všetkých, ktorí riadne platia dane. Namesto jedného jediného nenažratého sudsca by mohol štát za tieto peniaze zaplatiť 142 učiteľov alebo 285 dôchodcov. Nehanbíte sa pozriet lúďom do očí ked' chodíte po ulici? Alebo radšej po ulici ani nechodíte? Z úžasom som sa dozvedel z jedného článku v tlači, že vy nežalujete štát za majetkovú, ale nemajetkovú ujmu.

Citujem:

"Dotknutí sudcovia pritom nežiadajú odškodné za majetkovú ujmu - na to nemajú nárok, ked'že ich platy určuje zákon. Vymysleli si, že zriadením Špeciálneho súdu im vznikla nemajetková ujma. Trpeli, lebo bola znížená ich "dôstojnosť a vážnosť". Cítili sa znevážení a ponížení. A vyrátali si, že ich utrpenie pominie, ked' im štát vyplatí po 150 tisíc eur."

Sudcovia a sudkyne.

Vaša dôstojnosť a vážnosť je v očiach verejnosti naozaj na úrovni mrazu. Podľa oficiálneho prieskumu Eurobarometra: "Najnižšiu dôveru spomedzi sledovaných inštitúcií majú Slováci k súdnemu a právnemu systému, ktorému dôveruje iba necelých 29 % občanov, čo je o 14 percent menej ako je priemer EÚ."

Sudcovia a sudkyne.

Vám neverí a neváži si vás ani len jeden z troch obyvateľov Slovenska. A to nie kvôli tomu, že vás štát podľa vášho názoru ochudobnil. Ľudia vám neveria kvôli vašej práci a kvôli Vašej skorumpovanosti. Kvôli prieťahom v súdnom konaní, kvôli prepusteným mafiánom, kvôli rozsudkom, pri ktorých normálnemu človeku rozum zostáva stáť. **To je vaša vizitka, to je vaša nemajetková ujma!!** Úplným nonsensom na celej tejto fraške je však to, kto má rozhodnúť o tom, či vám má štát vyplatíť tých 100 000 €, aby ste mohli pokojne spávať, aj keď utrpela vaša dôstojnosť a vážnosť. Rozhodnete o tom vy sami. Takže výsledok je už vopred jasný. Ved' prečo by ste sa sami seba ochudobňovali. A tak rozhodne Mišo, že Ferovi štát vyplatí za zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti 100 000 €. Na druhý deň rozhodne Fero, že tú istú sumu vyplatí štát aj Mišovi. Fifty-fifty, aby bola spravodlivosť. Vaša pokrivená spravodlivosť.

Spravodlivosť nenažrancov, pre ktorých je vlastné bricho stredobodom vesmíru. Prečo nemôže učiteľ Mišo rozhodnúť, že učiteľovi Ferovi musí štát zvýšiť plat zo 700 € mesačne aspoň na 1 400? Ved' učiteľ Fero by mu to určite veľmi rád obratom vrátil. Prečo nemôže dôchodca Mišo rozhodnúť, že dôchodcovi Ferovi sa zvýší dôchodok z 350 na 700 € mesačne? Ved' dôchodca Fero by mu to určite veľmi rád obratom vrátil. V § odsek 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich sa píše:

"Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodivo, bez zbytočných prieťahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom."

Nie som právnik, napriek tomu tvrdím, že ak sudca Mišo rozhoduje o žalobe sudcu Fera voči štátu a sudca Fero o takej istej žalobe sudcu Miša, nemôžu rozhodovať nestranne a nemôžu rozhodovať spravodivo. Rozhodujú preto v rozpore so zákonom. A nič sa nedeje. Namastia si vrecká a ešte sa nám smejú.

To sú pilieri spravodlivosti v tomto štáte.

+++++

Ľudová strana - Hnutie za demokratické Slovensko považuje pôsobenie tejto vlády za katastrofu pre našu krajинu, ako sa vyjadril aj náš predseda Vladimír Mečiar. Slovenská republika reprezentovaná vládou SR si neplní záväzky z členstva v Severoatlantickej aliancii, keď obrana je v kolapsovom stave a zjavne sa snaží využíbať i záväzkom voči Európskej únii, čo vidieť v snahách nevyhovieť požiadavkám na podporu eurovalu.

Všetky predvolebné sľuby sa tak stali len zdrapom papiera, keď sme svedkami netransparentných výberových konaní a zjavného stranickeho klientelizmu. Štátne nominácie sú v podstate podľa prísneho stranickeho klúča, o čom nesvedčí len výpoved' poslanca

Igora Matoviča,
ale aj na verejnosti známe príklady.

Okrem nominácií do dozorných rád, predstavenstiev štátnych podnikov, sú to všetky orgány štátnej správy, kde nájdeme už aj kuriózne prípady. Ako príklad môže svedčiť prednosta obvodného úradu v Rožňave, ktorý je synom okresného šéfa SDKÚ. Pritom doteraz nemal žiadnu skúsenosť so štátou správou a je čerstvým absolventom vysokej školy.

Vyhľásenia lídrov koalície o lepšom vedení štátu s využitím odborníkov bez ohľadu na stranicku príslušnosť tak odplávali dolu Dunajom rovnako ako aj ďalšie sľuby z predvolebnej kampane v roku 2010 o ďalšej neprivatizácii štátneho majetku.

+++++

Co ste zaradili k 100-ročnici J. Cikkera?

Okrem spravy v TN o podujati v BB, co nezachranuje, iba pripomína, že treba urobit podstatne viac ako zvycajne, v den jubilea 29.7, včera, nebolo, zial, nic?! Nemame tak vela svetovych osobnosti aby sme ich mohli takto nekulturne prehliadat!

Nasnimanych opier, koncertov, filmov a dokumentov je pritom dost. Ovela pozornejšie pozorajte do kalendara i do svojich archivov aj v priape dalsich, predovsetkym nasich jubilei! Navyse ak su hotove programy. Zial, rozhlas na tom neboli vobec lepsie, co je priamo zahanujuce. A tam je to este jednoduchsie! Mozno vsak bolo nieco anonymne... Pozdravuje s najdejou na podstatne zlepzenie!

Ale smutny som z toho velmi.

Viliam

PS: Pochvalit musim, že na STV 2 19,00 zaradujete aspon cyklus vyznamnych a zabudanych osobnosti...To moze byt aj mimo uhorkocej sezony.

+++++

X – 15

31.7.2011

MUSÍME BYŤ NA SEBA HODNE TVRDÍ,
AK MÁME NA KRISTOVU UCENIE OSTAŤ HRDÍ.

Ak sa pozorne začítame do evanjelií, tak si až s posvätnou hrôzou uvedomíme, nakoľko si ten akože sladký Ježiš robí doslova prču z vtedajších papalášov a ideológov. Čím to teda je, že naša Cirkev natoľko stratila zmysel pre humor?

Aj tie myšlienkovovo bohaté príbehy plné krásnych symbolov nielen z Nového, ale aj zo Starého zákona, špeciálne z knihy Genezis, môže vyklaďať doslova len ignorant. Alebo žeby pokrytec, ktorému tie oficiálne a schválené verzie slušne vynášajú? Nehovorím tu zd'aleka

o všetkých, často obetavých a nezištných, nasledovníkoch Krista. Ale je fakt, že mnohí si z veľkého Kristovho odkazu urobili pohodlný a bezstarostný život a presne ako tí dávni farizeji nakladajú na ostatných bremená, ktoré sami nevládzou znášať...

Zase som tu položil zopár tvrdých otázok a zase mi môžu vyčítať, že na ne nedokážem vyhovujúco a užitočne odpovedať. Načo vŕtať do vecí, keď nepredkladám riešenie? Viete, milí moji, tieto záležitosti sú veľmi trpké, ale treba ich rozoberať. Utešujeme sa tým, že Cirkev sice vo vyspelých krajinách upadá, ale šíri sa v krajinách chudobných a nevzdelaných, takzvane rozvojových. Ale akú úroveň má tamojšie chápanie Krista a hlavne aplikácie jeho učenia na každodenný život? Okrem toho, informovanosť a vzdelanie nezadržateľne vzrastajú vo svete ako celku. Ako sa potom tí nehodní pastieri pozrú do očí celému svojmu obrovskému, jednotnému a globalizovanému ovčincu? Lebo aj o nejakej takejto perspektíve sa v tých našich svätých knihách hovorí.

Aby som vás aj trošku rozveselil a nielen šokoval, citujem starodávne latinské príslovie: „In mundo providentia divina et stultitia humana regitur“ teda zhruba: „Svet je ovládaný Božou prozretel'nosťou a ľudskou hlúpostou.“ Práve v tomto smutno-veselom konštatovaní vidím nádej, že svet sa niekedy cez tragicke, niekedy cez smiešne, potknutia prebíja k odstraňovaniu tých najväčších hlúpostí, alebo aspoň ich najškodlivejších následkov.

Som iste možno až prehnane kritický voči vlastnej rodnej Cirkvi. Pretože ked' si porovnáme medziľudské správanie v mimokrestanských krajinách a oveľa väčšiu neúctu k individuálnemu životu v islamských, hinduistických, konfucianistických a iných štátach, predsa len vidíme budúcnosť Kristovej blahozvesti ružovejšie. Treba teda občas niečo povedať „ako svini do hranta“, ale vždy nech to je s úctou, láskou a podľa možnosti aj s humorom. Lebo tú našu hierarchiu a zastaralosť sice treba kritizovať, niekedy aj s bičom nad ňou zaplieskať, ale vždy si musíme uvedomiť, že bez pevnej hierarchie a snahy po celkom jasnom poriadku, pravidlách a zákonoch vzniká anarchia a chaos. A tieto sme už v dejinách nie raz zažili. Má to iste tú výhodu, že svet je tým pádom pestrý a historici majú stále o čom písat' a filozofi filozofovať, ale stojí to za to more slz a krvi, ktoré pri týchto premetoch vytečú? Lebo nie je problém vzrušovať sa a rozčuľovať nad korupčnosťou a špekuláciami aj terajších finančníkov a mocipánov a nevedieť sa dočkať toho prstu Božieho, ktorý už-už zasiahne. Ale nezdá sa vám, milí nedočkavci, že zase na tie zmätky a katastrofy doplatia najviac tí, ktorí za nič nemôžu? Neprivolávajme teda apokalypsu a netešme sa na ňu, lebo tie doterajšie apokalypy boli príliš kruté a vôbec nie spravodlivé.

Budujme radšej to kráľovstvo Božie v nás aj mimo nás, ostávajme skromní a milosrdní. Lebo nemôžeme jedným dychom tvrdiť, že „ecclesia semper reformanda“, teda že naša Cirkev je neustále napravovaná a zároveň to, že je neomylnou inštitúciou, ba že vďaka nej sme o niečo neomylnejší aj my sami.

KYRIE ELEISON!

Vlado Gregor, Holíčska 23, 851 05 Bratislava
Gregigregor58@gmail.com

+++++

FESTIVAL SLOBODY - Výzva na zasielanie filmov.

Tohtoročné druhé pokračovanie medzinárodnej filmovej prehliadky Festival slobody sa uskutoční 22. až 24. novembra 2011 v priestoroch Domu kultúry Zrkadlový háj v Bratislave. Tento ročník festivalu plánuje ponúknuť rozsiahly

priestor filmovým tvorcovom venujúcim sa tvorbe filmov z takzvaného obdobia neslobody a teda kinematografickým dielam, ktoré akýmkoľvek spôsobom spracúvajú tému nacizmu, fašizmu, komunizmu a slobody. Žánrovo je Festival slobody neobmedzený. **Filmy je možné zasielať najneskôr do 31. augusta 2011.**

Vybrané filmy budú premietnuté na festivale na úrovni medzinárodnej filmovej prehliadky. Autorov, ktorých filmové diela budú na Festival slobody vybrané budeme kontaktovať formou e-mailu. Na zasielanie filmov je nutné vyplniť prihlásovací formulár a ten zaslať na emailovú adresu tomas.vitek@upn.gov.sk. Vytlačený a podpísaný ho zašlite spoločne s filmom na DVD nosiči na poštovú adresu: Ústav pamäti národa, referát Oral history a audio-vizuálnej tvorby, Námestie slobody 6, 817 83 Bratislava 15. Do rohu obálky uveďte heslo „Festival slobody“.

- [Prihlásovací formulár](#)

ak nie je uvolneny na [tyzden.sk](#), tak potom dostupny iba v casopise.

Karol Wlachovský na to tam zasadne reagoval, ale treba dalsie polemicke fundamentalne texty, pretoze sa mnozia nekorektne madarizacne a kryptoREVIZIONISTICKE interpretacie s ucelovymi pseudoargumentami a vnasa sa to do "slovenskeho liberalneho priestoru" s cielom "tolerantne" ziskat nielen mladych ale aj ohlupovat vsetkych volicov i "nasich naivnych politikov", pre ktorych ani pozadovane dvojite kolektivne obcianstvo Budapestou nie je ziadnou hrozbou!? Hoci je to len jeden pokracujuci ucinny variant "vratit mierovou cestou" to co docasne ziskali Viedenským diktátom - "arbitrážou" v 1938-1945. Nastastie stale MEDZINARODNE KORIGOVANE aj platnou povojnovou Parízskou mierovou zmluvou!

Literarne renome Maraia /a "ne-vinneho martyra" Esterhazyho, ktoremu sa nebezpecne dodava "krestanska aureola" dokonca s prispenim F. Mikloška a nitrianskeho literarneho vedca Tibora Žilku - vid Imre Molnar: Omilostený na smrť, Budapest 2010 / pouzivaju ako "nevinny naraznik". Analyzou jeho textov ho vsak treba obnazit aj ako klucoveho tzv. apolitickeho intelektualneho revisionistu - skor ako Kosice 2013 budu hlavnym mestom europskej kultury - "symbolicky" priamo pred jeho /i Rakocziho/ sochou tam. Oddelene, to co je uspesnou literaturou a to co bolo a je ne/uspesnym POLITICKYM pokusom, vratit Madarov v zahraniči s ich obyvatelmi a uzemiami spat do "svatostefanskej" VELKEJ VLASTI, Magyaroszágu! Urychlene by bolo treba vydat najevidentnejšie texty a analyzy i kritiky byvalych a sucasnych i kooperujucich neo/revizionitov! A neustale polemizovat a obnazovat ich! Nemame vsak jazykovo pripravene osobnosti vzdelanosti a formatu i schopnosti polemiky a zasad batka Skultetyho a Vajanskeho, kritickej slovenskych hungaristov, hoci mame este vykonneho L. D. ale to je velmi malo...

Umrie Slovensko na korupciu?

Ročne ide na úplatky 800 miliónov eur. Nikomu nechýbajú?

28.7.2011 / Blogy / Peter Kremský

Kde bolo - tam bolo, bola raz jedna krajina, kde sa voda sypala a piesok lial. Alebo ako spieva populárna rocková skupina, kde vzducholod' pláva a ľad' lieta. Čierna ryža, modrý hrach, spieva zasa iná. V tejto krajine nebolo zvykom vyšetrovať a trestať tých, čo zlo robili, ale tých, čo o ňom hovorili a poukazovali naň. Už ste niekedy o takej krajine počuli? Ja áno, ja v nej žijem.

Ked' som sa pustil do písania o rakovine Slovenska, zvanej korupcia, netušil som, aké vody rozčerím a aké na prekvapenie ostanú úplne pokojné. Aspoň zdánlivu. Po vyjdení článkov o tom, ako korupcia predražuje byty a iné realitné stavby v Bratislave tak v papierovom vydaní TRENDu, ako aj na internete ma viacero priateľov upozornilo, že sa mám pripraviť na vyšetrovanie, prípadne aj odpočúvanie telefónu, sledovanie, dobre že nie domové prehliadky a zastrašovanie. Na Slovensku to totiž vraj chodí tak, že justícia ide po tých, ktorí o trestných činoch informujú, nie po tých, čo ich robia.

Nič z toho sa zatial neuskutočnilo a poviem pravdu, ani sa toho nebojím. Nerobím nič zlé a preto nemám čo skrývať. Iba sa pokúšam zlepšiť život v krajine, v ktorej žijem, mám ju rád a trápi ma, ked' sa zamotáva do chaosu, zmätku a strachu. Zaujalo ma však, že na zverejnenie takých závažných informácií nereagovali politici z vedenia Bratislavu, ani z vedenia štátu. Vlastne - zareagovali. Bývalí mestskí politici dusnom medzi ich bývalými podriadenými na magistráte v snahe zistíť, kto to vlastne TRENDu "nabondoval".

Články o korupcii nepritiahli ani pozornosť médií - serióznych ani bulvárnych. Vzhľadom na uhorkovú sezónu je to prekvapujúce, aj keď uznávam, že medzi hercami a spevákmami sa určite dejú prelomovejšie veci, ako systematické holenie občanov o milióny eur. V každom prípade sa u mňa o viac informácií nehlásil z médií nikto, ak nepočítam Českú televíziu. Tú zaujímal, ako to na Slovensku s úplatkami pre mestských úradníkov prebieha a či si myslím, že je to podobné aj v Česku. Ako že by nie, ba ja horšie, hovorím.

Ale myslím si, že je škoda, ak táto kauza médiá nezaujíma. Možno by prišli na to, že bývalý viceprimátor, ktorý Dzurindovu stranu pred pár rokmi "zradil", je dnes nominantom inej koaličnej politickej strany v istom štátnom podniku nedaleko Bratislavu. Zrejme nikomu nevadí jeho minulosť, veď hlavne že sa v politickej džungli vyzná dokonale a aj na novom fleku vie zabezpečiť, aby šťava tiekla do správnych téglíkov. Politické nominácie sú neduhom, ktorý podporuje prerastanie korupcie do

každodenného života Slovenska. Darmo sa politici chvália, že chcú túto prax zrušiť, majú ju zažranú hlboko pod kožu a mnohí idú do vysokých funkcií práve preto, aby mohli o politických nomináciách rozhodovať. Manažérské pozície v štátnych podnikoch a inštitúciach totiž prinášajú moc, vďaka ktorej môžu pospolity ľud vydierať a tlačiť ho do úplatkov. A z tých kvapne aj pre politickú stranu, ktorá tak má dosť na vybudovanie svojich štruktúr a kampaní, aby sa mohla dostať k ešte väčšej porcii moci. Koleso korupcie a moci sa tak stále viac a rýchlejšie roztáča a vťahuje do seba stále viac ľudí. Bez korupcie sa nedá dostať k moci, bez moci a korupcie sa zasa nedá zarábať viac ako iní, často sa v niektorých odvetviach bez korupcie nedá zarábať vôbec. Slovensko si na túto schému už tak zvyklo, že má pocit, že je to normálne.

Nie, nie je to normálne, je to zvrhlosť. Rovnako to platí pre úradníka, ktorý pýta úplatok od developera, keď mu má vystaviť povolenie. Ale aj pre developera, ktorý pýta úplatok od stavebnej spoločnosti, keď jej má prideliť zákazku, ako aj pre šéfa stavebnej firmy, čo pýta úplatok od dodávateľa, ktorému má schváliť cenový návrh.

V Česku odhadujú, že korupcia vo verejnom aj súkromnom sektore stojí krajinu ročne okolo 40 mld. Kč. Ak počítame, že Slovensko má zhruba polovičnú ekonomiku, v úplatkoch sa tu točí každý rok 20 mld. Kč, čo je zhruba 800 miliónov eur. Nevedeli by sme ich využiť zmysluplnnejšie, ako ich vyhodiť na luxusný tovar pre horných desať tisíc a odlievanie peňazí do daňových rajov? Kto vymyslí na túto rakovinu chemoterapiu a pustí sa do potrebných operácií. Alebo necháme našu krajinu pomaly zomierat na korupciu?

prehnitost

28.7.2011 / Pavlus / Reagovať

opäť vynikajuci clanok na tuto "vdacnu" temu.
korupcia je na Slovensku v kazdom odvetvi, system je nou cely prehnity a vsetky pravidla sa prisposobuju, aby este dalej kvitla. skoro vsetky institucie, ktore rozhoduju o znacnych financnych prostriedkoch z dani alebo disponuju nejakymi zaujimavymi pravomocami (statne, komunalne, sudy, policia, stavebne urady, atd..), su vedene ludmi, ktorym priam srsí skorumpovanost z oci. a vsetci slusni ludia sa skladaju na tuto hostinu. len by ma zaujimalo, ze dokedy. kedy toto uz konecne skonci? asi bude treba fakt defenestraciu na celonarodnej urovni, len aby nam tu potom mal kto "vladnut".

- **zbalit' rozbalit'**

ohlupnut=ovladnut

2:30 / L K I S E / Reagovat'

o veciach verejnych verejne, preto navrhujem zriadenie obycajneho protikorubcneho medialneho uradu - stacilo by vysielanie maleho radia povedzme len pre bratislavu, 2 - 3 profesionalnych novinarov a dobrych informatorov - ale tych ma autor blogu pravdepodobne dost.:)

- **zbalit' rozbalit'**

Vdaka, Peter,

2:54 / milanII / Reagovat'

za dalsi vynikajuci clanok.

Ta lahostajnosť bola asi celkom predvidateľná.

Staci si pozrieť počet reakcií pod jednotlivými blogmi tuny.

Ti slusní ľudia(mensina), asi prisli na to, že je ľahšie si na rakovinu zvyknúť, ako s nou bojovať.

Taktiež panický strach može byť jednou z dalsích príчин ich neochoty bojovať.

Zarazajuce vsak je, že ta drívna vacsia ľudi sa o toto ani nezaujima.

Moralka na Slovensku je na uplnom dne.

Dnes je to už tretia- štvrtá generácia naroda, ktorá nezazila normalný stav a fungujúcu demokratickú spoločnosť.

Moralka sa stala metaforou, pojmom, ktorý nikoho nezaujíma.

Ked vsak stav nie je založený na morálnych hodnotach a ideáloch- „liberte egalite fraternite“, ale na slovach „peniaze“, „auto“ a dovolenka“, v tom prípade je veľmi tazke očakávať zmenu tohto prizemného myšlienia.

Najtragickejsie zrejme je vsak to, že na Slovensku neexistuje zrejme žiadna osoba, ktorá by dokázala tejto krajine pomôcť.

Korupcia a prizemnosť sú systémom Slovenska, zakladom spoločnosti a každeho človeka.

Moralne vzory neexistujú, ale keby boli, oni už aj tak nedokazú pritiahnuť a osloviť.

Ľudia neobdivuju toho, kto je poctivý a chudobný, ale toho, kto je bezcharakterný, arogantný, ale hlavne že je „za vodou“.

V spoločnosti panuje nenavist, chamechanosť a zavist, aké nemajú v tomto svete obdobý

..
Otázkou ale je, ako sa da vlastne osloviť narod, aby pocuval a aby si uvedomil svoju dnesnú situáciu?

Ked sa ľuďom povie pravda, oni si skor zakryvajú oči, usí a ignorujú to, co

sa im chce povedat.

**Utiekaju do obranneho postoja a z neho potom iba bojuju o „svoju" pravdu.
Ktorou nie je nic ine, iba zakryvanie skutocnosti a utek do ich vysnivaneho
sveta, kde sice urcite veci si ludia dokazu priupustit, ale zaroven sa okamzite
utesuju medzi sebou, ze „vsade je to rovnake".**

Este horsi su vsak ludia, ktori su vo vedeni tejto krajiny.

Kto vlastne ovlada tuto republiku?

**Je niekto, kto ju naozaj vedie, alebo ide iba o skupinu politikov a
oligarchov, ktori sa snazia ukradnut pre seba co najviac?**

Neexistuje ani jeden lider, na aspon akej takej urovni.

**Sucastna koalicia pripomina male deti na piesku, do krvi sa hadajuce o
formicky.**

**Jedno ministerstvo nevie, co robi druhe, nie je ziadny koncept, ziadna vizia,
ziadna spolocna myslienka.**

**Frusstracia spolocnosti vsak rastie a ako zacina byt neznesitelna
spolocenska situacia, spolu s tym rastie hnev a nenavist.**

Ide o rastucu krvku, ktoru sa pravidelne zvysuje.

**Nikto vsak nevie povedat, kde je jej koniec a co sa stane, ked sa tam
dostane.**

**A kedze je naro rozhadany najma medzi sebou, je mozne, ze sa ta frustracia
a vybuch prejavia medzi spolocnostou celkovo.**

**Preco vsak, preboha, si nikto vo vlade nedokaze uvedomit katastrofalnost
tejto situacie?**

Mo nazor je, ze Slovensku by pomohlo celonarodne „priznanie sa".

**Politici maju totiz tolko krazezi a hnoja za sebou, ze oni si budu branit
svoje pozicie zubami nechtami.**

Nova tvar v tomto boji aj tak nema sancu na uspech.

**Najidealnejsie by preto podla mna bolo - keby sa prvý politici pretli tento
bludny kruh a priznali sa k zlyhaniu.**

Potom to iste musi spravit narod.

A az potom bude mozne zacat nanovo.

**Este je stale sanca, ze Slovensko by sa toreticky z toho mohlo
hospodarsky dostat.**

**Treba vsak takiez zakazat pristup do riadenia a vlady, sucastnym mladym
ekonomom, ktori ziju v predstave, ze ekonomike naozaj rozumeju.**

+++++

V. Prashad : Marxisti a multikulturalisti pre BDS

poslal(a): [korzareta](#) , do rubriky [politika](#), odvtedy uplynulo: 2 dni [pozri profil jetotak.sk](#) Americký profesor o politickej vražde na nórskom ostrove diskusia kto hlasoval

+++++

Adam Bartoš: Baví mě psát o věcech, kterým se jiní záměrně vyhýbají

Článek ve Zvědavci (<http://www.zvedavec.org>)

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2011/07/4486-adambartos-bavi-me-psat-o-vecech-kterym-se-jini-zamernevhybaji.htm>

Vladimír Stwora (15.7.2011)

Nebývá často, aby novináři byli zpovídání. Novinář je ten, který se ptá, nějak se očekává, že sám názor přinejmenším neprojevuje. Nicméně si myslím, že Adam Bartoš je mezi českými novináři postava natolik výrazná, zajímavá a provokující, že stojí zato, jednou role otočit a nechat ho mluvit. Jeho názory stojí za zamýšlení.

Adame, jsi enfant terrible české žurnalistiky, věš to?

Myslím jako "zlobivé dítě", které dělá rodině - v tomto případě novinářské rodině, novinářské obci - ostudu? Tak to já myslím, že od toho jsou tu jiní. Podle mého názoru větší ostudu novinářské rodině dělají pánové Moravec, Šídlo a Tabery či různé Šafaříkové, Lauderové, Fridrichové. To jsou pro mne příklady novinářů, kteří pošlápávají české národní zájmy a hájí zájmy cizinců a globalistů. Ale pokud to myslíš v přeneseném slova smyslu, jako poklonu, tak pak děkuji a jsem rád. Po ceně Ferdinanda Peroutky opravdu netoužím, ani po evropské ceně Karla Velikého. Ani pro mne není meta dělat v MF DNES, tam jsem už byl a vím, co je to zač.

Jak to snášíš? Děláš si z toho něco?

Nedělám si z toho nic, naopak mi to dělá potěšení. Tím, že jdu proti proudu, spoustu lidí naštvi, ale také spousty lidí potěší. Mnoho vzkazů a mailů od čtenářů, kteří jsou naopak rádi, že píšu, jak píšu, mi dodává chuť a sílu. Vážím si takových povzbuzení.

Chtěl bych se vrátit na začátek tvé žurnalistické kariéry. Ty jsi původně psal pro iDnes, že?

Nemám zase takovou kariéru, jako někteří mí kolegové. Nejsem kariérista. Prošel jsem jen Aktuálně.cz, kde jsem skončil kvůli tomu, že jsem pravičák a protože zjistili, že jsem dělal server Eurabia.cz, což tito multikulturalisté a pravdoláskaři nemohli rozdýchat. Pak jsem byl na iDNES.cz, kde jsem se svými pravicovými názory vydržel tři roky. Nyní

píšu pro Prvnizpravy.cz a jako koníček jsem si s přáteli udělal - kromě Eurabia.cz - také protiglobalisticky zaměřený web FreeGlobe.cz. Takže mám zkušenosti pouze s internetovými redakcemi.

Jaká byla atmosféra v redakci iDnes?

Docela dobrá. A kupodivu i docela politicky nekorektní. Svým založením byli někteří kolegové konzervativci, byť to o sobě třeba ani nevěděli. Takže jsme se mohli smát některým věcem společně. Přistěhovalci byli "přičmoudlí", měli jsme podobné názory na Cikány, na EU, vnímali historické souvislosti podobně jako já apod. Ale to jen tak u piva nebo mezi řečí - jakmile se začalo psát, tak se muselo psát hezky politicky korektně. Samozřejmě že tam bylo i několik regulérních levičáků, ale ti tam byli spíše výjimkou.

Chtěl by ses tam vrátit?

Ani náhodou. Dnes jsem vděčný šéfredaktorovi Michalu Hanákovovi, že mi tehdy řekl, že pokud nebudu psát, jak se vyžaduje a jak se od novináře očekává, rozejdeme se. Ještě že to udělal, protože mám pocit, že mi ten odchod hodně dal. Neměnil bych - na serveru Prvnizpravy.cz jsem spokojený.

Mohl jsi psát, o čem jsi chtěl? Podléhalo vaše psaní цензуře?

Podléhalo jí čím dál tím více. Začalo to tím, co platí pro všechny redaktory - téma, o kterém chceš psát, se nejprve musí schválit na poradě. Už to je první cenzura, protože ti na nějaké zajímavé téma řeknou, že to není téma pro "naše čtenáře", že ty by to prý nezajímal. Je tam samozřejmě i autocenzura, tomu se člověk nevyhne - po čase zjištíš, že tohle téma by ti nevzali, tak se o to už ani nepokoušíš příště s něčím podobným. Pak je samozřejmě několik rovin kontroly článku. Člověk napsal text, který pak někdo pročetl po obsahové stránce (zda je to pro čtenáře srozumitelné), pak to znova četl ještě editor, který upravoval titulky, přepisoval věty, upozorňoval na to, co se mu nezdálo. U dlouho připravovaných textů bylo lidí, kteří měli potřebu se k textu vyjádřit, ještě více. Často kladli zcela protichůdné požadavky, takže člověk musel text třeba několikrát přestavět. No a když jsem se dostal do stadia, kdy mi řekli, že píšu moc doprava, tak jsem se dozvěděl, že speciálně na moje články si dají pozor a někdo je vždy zkонтroluje ještě tuplem, aby se náhodou na internet nedostalo něco, s čím nesouhlasí. To už byla cenzura bez přívlastků a na to jsem přistoupit nechtěl.

Jak tě brali kolegové?

Brali mne celou dobu dobře, alespoň navenek, co si mysleli uvnitř, nevím. Šéfové si mne chválili. Až pak se to náhle změnilo. Asi přišel nějaký pokyn. Vzpomínám si, že jsem v té době, kdy se to se mnou začalo kymácat (po onom rozhovoru

se šéfredaktorem) byl v novinářském doprovodu, když prezident Václav Klaus navštívil kousek za Moskvou ruského prezidenta Medveděva. Stala se mi komická věc, že když toto setkání prezidentů skončilo a chystali jsme se k odjezdu (program dne je naplánován takřka na minuty), že mi dodávka s novináři, s naším průvodcem, stejně jako vůz s lidmi od prezidenta, zkrátka celá naše česká kolona ujela a já zůstal na tom sídle sám. Byl tam už jen Medveděv a jeho ochranka.

Dostal jsem se až asi na metr od něho, ale v té situaci, ve které jsem byl, jsem měl spíše jiné starosti. Byl jsem zcela odříznut na Medveděvově soukromém sídle obehnánam vysokou zdí, v lesích několik kilometrů za Moskvou, bez peněz, bez pasu (který zůstal u našeho průvodce z ambasády), bez znalosti ruštiny (jsem ročník, který o rok ruštinu už na škole nezažil) a za pár hodin odlétal prezidentův speciál do Prahy. Nakonec vše dobře dopadlo, dopravil jsem se nakonec po vlastní ose za pomocí nějakých ochotných Rusů, kteří mne svezli (ale neuměli anglicky, jako já neuměl rusky), pak taxikáře a hlavně na základě rad od našeho průvodce po telefonu až do Českého domu v Moskvě, odkud se za chvíli odjízdělo na letiště. Už už jsem se ale připravoval na to, že zůstanu v Rusku. Proč to ale říkám? Když jsem pak nad tím vším přemýšlel, říkal jsem si, že to bylo takové symbolické, taková předzvěst věcí příštích.

Ztratil jsem se tomu hlavnímu mediálnímu proudu. Ostatní kolegové novináři mi ujeli. To se mi vlastně stalo v té době i s mou profesí - vystoupil jsem z hlavního mediálního proudu, nechal jsem si ujet novinářskou dodávku. Jdu vlastní cestou. A začal jsem ještě více psát věci, kterými se z toho hlavního proudu vyřazuju. Je mi ale jedno, co si o mně ostatní kolegové myslí.

A jak ses tedy s iDnes.cz rozešel, co se vlastně stalo?

Popsal jsem to už několikrát a trochu jsem to už naznačil výše. Nechci se k tomu vracet, vypadalo by to, jako že si stěžuji. Před chvílí jsem přitom řekl, že jsem rád. Je to zkrátka minulost. Ale ve stručnosti: šlo o mé pravicové názory a to, že jsem psal v dobrém o presidentovi. To se totiž v médiích nesmí. Pozitivně se smí (musí) psát jen o tom předchozím.

Ví se o tobě, že máš blízký vztah k prezidentu Klausovi. Mnozí ti to vyčítají. Jaký je tvůj názor na současného prezidenta?

Z hlediska historie první (bohužel nejspíše i na dlouhou dobu poslední) pravicový a konzervativní prezident v dějinách republiky. To je mi samozřejmě sympatické, ale nestačilo by to, kdyby zároveň nebyl odvážný, pevný, statečný v obhajobě tradičních hodnot a českých národních zájmů a české státnosti vůbec, což je o to cennější, že žijeme v těžkých časech národního ponížení. Mít na Hradě nějakého slizkého člověka a

pohůnka globalistů jako je Švejnar, bylo by to národní ponížení ještě větší. Díky Bohu za Václava Klause.

Tím, že s prezidentem v mnohém souhlasíš, a často mu vyjadřuješ podporu, se ovšem sám stáváš cílem jeho nepřátele, že?

To je pravda. Nemohou mne ani cítit. Míra nenávisti, kterou vůči mně ve svých textech projevují, je skutečně zarázející. Ale mně to jejich kvičení baví. Na svém blogu jsem si zavedl rubriku "co o mně napsali prvdoláskaři" a sbírám tam jejich kritické výlevy na mou adresu. Má m jich už plnou sbírku, od samých prominentních prvdoláskařů. Chybí mi snad už jen jejich guru, ale od něj asi citaci nikdy nezískám. Od toho má své nohsledy - své Urbany, Matoušky a jim podobné, kteří mi nadávají a posmívají se mi.

Máš pocit, že nad tebou prezident drží ochrannou ruku?

Nevím. Zatím se mi nic nestalo, takže možná ano (smích). Ne, po pravdě, neumím si představit, že by něco takového dělal a jak by to dělal. Prezident nic takového ani dělat nemůže.

Ty ses s prezidentem Klausem i několikrát sešel osobně, že?

Jak na tebe působí?

I tady musíš aplikovat zásadu, že pravda je ve skutečnosti přesně opačná, než jak ji prezentují média. Média tvrdí, že je Klaus arogantní, nesnesitelný, přezíravý apod. Nic není vzdálenějšího pravdě. Je to přesně naopak.

A jak tě bere on sám?

To netuším. Sám jsem byl překvapen, když se zastal jednoho mého článku. Dodnes mi to prvdoláskař dávají sežrat, protože je hrozně štve, že prezident jeden můj článek označil za geniální. Předpokládám, že to udělal právě proto, aby je g p p p y j vyprovokoval. Prvdoláskaři - od Halíka přes Hnízdila po Hřebejka - totiž neuvěřitelně prskali, protože to byl článek o nich.

Co si myslíš o té nedávné aféře, kdy prezident ukradl v Chile protokolární pero v přímém přenosu?

Nevím o tom, že by prezident ukradl nějaké pero. Vím ale, že se pero stává oblíbeným novinářským motivem, jak poškodit prezidenta. Vzpomínám si, když jsem byl ještě v iDnes.cz, že se dělala kauza z toho, jak jedna firma věnovala prezidentovi drahé platinové pero za zhruba milion korun. Media z toho hned vařila aféru a ptala se - zda-li z toho prezident zaplatí darovací daň a podobně. Musel jsem tenkrát o tom psát článek a volat kvůli tomu na Hrad. Přišlo mi to tak neskutečně nechutné, že jsem panu Hájkovi, tehdy ještě dělal tiskového mluvčího, řekl, že to považuji za absolutní pitomost a že je mi trapně, když se musím na takovou věc ptát. Rozuměl mi.

Napsal jsem to nakonec nějak neutrálne. Nesnáším psát takové nesmysly, takové ať píše Ondřej Šťastný, který při tom zřejmě zažívá nějaké vzrušení. Mně se ale tohle psát hnusí, je to přesně ten případ, kdy se stydím za to, že jsem novinář.

Chile je podobný případ. Za každou cenu najít něco, co budeme moci Klausovi omlátit o hlavu a prostému lidu ukážeme, co je vlastně zač. Je přitom zvláštní, že se nikdo neptá, jak si mohla ČT dovolit vyslat do světa okomentované a sestříhané video, ve kterém zesměšňuje a hrubě uráží prezidenta vlastní země. To by bylo v jiných zemích nemyslitelné, aby televize, navíc údajně veřejnoprávní, si takto vůči hlavě státu počínala. Byl to - už kolikátý pokus - zesměšnit a pošpinit Václava Klause, navíc už kolikátý v tomto pořadu Nory Fridrichové. Není to žádná investigativní žurnalistika, je to jen politický boj. Jsou to jen pravdoláskařské sračky. Nic víc.

Před podpisem Lisabonské smlouvy, kterou prezent (právem) odmítal podepsat, se skupina lékařů, psychiatrů pokusila prohlásit prezidenta Klause za nesvěprávného. Jak to vlastně bylo? Inicioval to, myslím, dr. Hnizdil, že?

Ano, Hnizdil s tím přišel, ale myslím, že ten nápad vznikl někde jinde a mnohem dříve. Byl to dlouhodobý plán, ona skupina lékařů podobné myšlenky rozvíjela už rok předtím. Dokonce i Lidové noviny plánovaly ještě dříve (už v březnu 2008, incident, o kterém se bavíme, se přitom odehrál až na podzim 2009) publikovat sérii článků, ve kterých by vesměs stejné osoby, které se podílely na onom podzimním spiknutí, rozvíjely myšlenku, že prezident na tom není psychicky zrovna nejlépe. Hnizdil se totiž znal s jedním redaktorem LN, který u něj doma v počítači viděl nějaký Hnizdilův blábol na toto téma a tak se mu to líbilo, že se oba radili, že by to bylo téma zajímavé do novin a přemýšleli, koho ještě oslovit. Proto si myslím, že šlo o širší a starší plán, než jen o momentální Hnizdilovo hnutí mysli.

A ty ses nějak dostal k jejich korespondenci, kterou jsi následně zveřejnil. Dost odvážně. Co bylo pak?

Někdo mi to poslal. Obdržel jsem tu korespondenci, stala se mým majetkem. A rozhodl jsem se ji zveřejnit. Musel to být někdo z té skupiny, komu už praskly nervy, že ten plán může být dost nebezpečný. Zveřejnil jsem to proto, že mi to připadalo skandální. Proto jsem i na neznámého pachatele podal trestní oznámení, aby to bylo prošetřeno a nezapadlo to. Ona to totiž vypadá jako velká sranda, ale ve skutečnosti to byl útok na prezidenta, útok na českou státnost. Souviselo to s Lisabonem. Podle mne nitky vedly vysoko. Hnizdil byl jen nějaký pěšák, který byl jen dostatečně hloupý a ješitný na to,

aby se pustil do realizace a pak se tím ještě v novinách chlubil.

Vyšetřila to policie? Obvinila někoho z té skupiny?

Policie se na to totálně vykašlala. Systémem padající hovna si to přehazovala jako horký brambor, až to skončilo v koší. Asi se naplnilo to, co v jednom mailu psal Hnízdil Stránskému: doufám, že přítel Randák se o to postará. Asi se postaral...

Nepřipomíná to tak trošku stalinské metody? Stalin přece také používal psychiatrii a zavíráni do blázinců vůči svým oponentům, že?

Stalinské taky, ale jsou to přesně metody, kterými pracuje pravdoláska. A to nejen ta současná. Mám na mysli i pravdolásku prvorepublikovou, kdy se Masaryk s Benešem přesně stejným způsobem chtěli zbavit nepohodlného pravicečáka Jiřího Stříbrného. Václav Klofáč, jeho oponent ve straně, si prý na Benešův popud nechal u jednoho doktora vytvořit falešný posudek, že je Stříbrný syfilitik a že mu šibe. Snažili se ho dostat do blázince. Byl z toho velký skandál, když to prasklo. Takže vidíme, že nemusíme chodit někam daleko na východ, máme takovou tradici i doma.

Kromě zveřejnění na tvém blogu a krátké zprávičky v médiích jsem ale neviděl příliš mnoho zpráv o té kauze. Není to divné?

Trochu bych oponoval. Je jasné, že velká média se toho nechytlá, ale do jisté míry to médií prolétlo a dostalo se to do povědomí, byť trochu v pokroucené formě - kdy ti lékaři byli tak trochu vydáváni za hrdiny, jak to vyznávalo z některých rozhovorů v pravdoláskarských novinách, v ČT či v Krausově show na Primě. Ale tak jako tak se to aspoň dostalo na světlo. Dnes, když se řekne Stránský a Hnízdil, tak si spousta lidí vybaví právě jejich intrikaření. Ale máš pravdu, že se to velká média snažila utlumit, ignorovat to, nepsat o tom. Velká část médií u nás se totiž řídí dvěma tezemi - o současném prezidentovi psát posměšně (a nepsat nic, co by mluvilo v jeho prospěch) a za druhé o bývalém prezidentovi psát jen pozitivně (a nepsat nic, co by na něj vrhalo jakýkoli stín pochybností).

Nebo si snad umíš představit, že by MF Dnes k 70. narozeninám Havla otiskla 70 jeho výroků, které posměšně glosuje a komentuje, jako to učinila u příležitosti nedávného výročí Václava Klause?

Kdyby ses dnes měl znova rozhodnout, šel bys do toho zase?

Určitě a vůbec bych se nerozmýšlel. Ve skutečnosti mne to hodně bavilo. Baví mne, když mohu něčím pravdolásku naštvat. Ale tohle je už stará věc a já se nechci pořád vracet ke starým věcem. Spiše přemýšlím, co napsat nového nebo co ze starých, zasunutých věcí vynést na světlo.

Víš, když čtu tvé články, líbí se mi odvaha, s jakou se pouštíš do ožehavých témat. Ty sám strach nemáš?

Děkuji, ale nemyslím si, že je to odvaha. Nejsem extra odvážný člověk. Jen mne baví psát o některých věcech, kterým se jiní záměrně vyhýbají. Strach nemám. Co by se mi mohlo stát? Hypotéku nemám, zadlužený nejsem, kdybych přišel o práci, najdu si jinou. O svůj život se nebojím, vím, že smrtí nekončí. A kdyby někdo sáhl na moji rodinu, hořce by toho litoval, protože pak by se ze mne stal opravdu rozzlobený člověk. Ted' jsem ještě spíše klidný.

V podstatě spíše narázím na to, že mají strach lidé kolem mně. Strach mluvit, strach něco dosvědčit apod. Ted' jsem řešil jeden takový případ. Jeden člověk mi nabídl úžasný materiál, který by v mžiku zdiskreditoval celou pravdolásku, než bys řekl švec. Nic za to po mně nechtěl, prostě je také nemá rád. Říkal ale, že to je extrémně nebezpečné. Samozřejmě, že jsem o tom přemýšlel, zda mi to za to stojí, ale řekl jsem si, ano, ti pravdoláskaři mi za to riziko toho, co by se pak rozpoutalo, stojí. Hodně mne odrazoval. Ptal se mne, zda jsem pojistěný a zda nemám strach, že mne pak přejede auto. Řekl jsem mu, že do toho jdu. Problém nastal u něj. Dostal strach. Nedodržel slovo. Buď kecal a nebo si to rozmyslel. Možná, že je větší realista než já. Možná mu ti pravdoláskaři nestojí za to, aby kvůli nim tak riskoval.

Jak to bylo s Ligou proti antisemitismu? Ty jsi byl jejich členem?

To se vracíme do doby mého neokonzervativismu, který jsem tehdy považoval za odnož konzervativismu, ale nyní vím, že jde jen o kamuflovanou levici. O LPA jsem tehdy nic nevěděl, měl jsem jen v redakci Eurabia.cz kolegu, který to podepsal a přemluvil mne, ať to podepíšu taky. Protože se za antisemitu nepovažuju a protože Eurabia.cz byla silně proizraelská, připadalo mi přirozné stát se jedním z prvních signatářů. Pak jsem toho litoval, když jsem zjistil, že je to česká obdoba Anti Defamation League, navíc pod vedením paní Tydlitátové, která si u nás počíná jako Merkava. Ale dokud na mne neútočila, tak jsem to neřešil. Členství to nemělo, byli jen signatáři úvodního prohlášení. Tady vidíš, že jsem sám petičník. Podepsal jsem totiž také výzvu D.O.S.T. a též petici proti Lisabonské smlouvě. Dodnes to mám vyfotografované, jsem podepsaný hned pod poslancem Honzou Schwippelem. Jednou to budu ukazovat dětem. Neúnavný patent nebo jak jsem to tehdy ty pravdoláskaře nazval (smích)...

A pak se to zase nějak pokazilo, že? Odešel jsi sám nebo tě vyloučili?

Bylo to asi před rokem, kdy mi kamarád poslal mail - tebe vymazali ze signatářů LPA? Nevěděl jsem o tom nic a šel se podívat na internet. Skutečně, nebyl jsem tam. Bylo to v době,

kdy jsem začal mít první spory s paní Tydlitátovou, která mne začala veřejně označovat jako neonacistu. Protože to nejde dohromady (neonacista, co je podepsán pod prohlášením LPA?), tak mne vymazala. Takhle ona řeší situaci, když jí fakta nezapadají do jejích lživých konstrukcí.

A paní Tydlitátová snad zfalšovala i tvůj email, slyšel jsem...

Můžeš k tomu něco říct?

Když jsem v jednom textu na toto vymazání poukázal a jako důkaz uvedl další webové stránky se seznamem signatářů, ke kterým neměla přístup a odkud mne vymazat nemohla, přišla s jinou povídáčkou. Nevím, zda si ten mail sepsala sama, ale nedivil bych se tomu. Na svém blogu otiskla mail, který jí údajně přišel ode mne - z vymyšlené adresy, kterou nemám. Nasedělo tam ani datum, podle kterého byl dopis psán až ve chvíli, kdy už jsem byl vymazán, takže je jasné, že jsem to nemohl být já. Ten text byl hrozný - asi jako kdyby to psal nějaký školák. Ten, kdo se vydává za mne, tam píše, že svět ovládají židozednáři a proto žádám o stažení podpisu... Ne, že bych si nemyslel, že zednáři a Židé mají velký vliv, ale takto hloupě bych to nenapsal...

Uznala chybu?

Ona nikdy neuzná chybu. Vše vždy svede na někoho jiného. V tomhle případě se snažila historku zachraňovat jinou historkou a předstírala, že ji někdo napálil, i když vím, jak ji to muselo štvát, když jsem doložil, že ten mail je zfalšovaný. A ještě zfalšovaný blbě.

Nedávno jsi odhalil tzv. věčné petenty – skupinu kolem bývalého prezidenta Havla, která horlivě podepisuje jako na povel různé petice. To se jim asi moc nelíbilo, že?

Já je neodhalil. Oni jsou veřejní a neustále se tím chlubí. A myslím, že se jim to spíše líbilo. Když je dás dohromady s jejich guru, tak se dmou pýchou. Někteří se dokonce dožadovali, abych je do seznamu přidal a byli dotčení, že jsem na ně zapomněl. Třeba Jan Urban. Tak jsem na něj schválně zapomněl i při další aktualizaci seznamu pravdoláskarů - abych ho naštval. Takový velký pravdoláskář, s takovými zásluhami, a on tam pořád není, i když tam jsou všichni ostatní. To musí být k vzteku...

Proč to podle tebe dělají?

Jsou tam různí lidé a mají různé motivy. Někteří to dělají na povel, jiné se vezou, další jsou exhibicionisté, a zase další jsou jenom naivní. Dohromady jsou ale všichni užitečnými idioty, protože historie bude jejich činy soudit jako hysterii. Není v tom nic úctyhodného a nic, co by sloužilo dobré věci. Je to obyčejné zlostné pokřikování skupiny, která má ohromnou moc, ale přitom ji pořád nemá dost. Skupiny, která pracuje

procizí zájmy. To je na tom to smutné.

Co soudíš o skupině Bilderberg?

Je to jen jedna skupina z mnoha, které za oponou řídí tento svět. Dříve se o ní u nás tolik nepsalo, teď už je docela profláklá a to tak, že možná zastiňuje další, kterým by měla být věnována patřičná pozornost. Asi bychom měli pro české čtenáře objevit tajemství dalších globalistických organizací či tajných spolků. Snažím se o to jedním seriálem, ale daří se mi to psát hodně nepravidelně. Věnoval jsem se v něm kromě Bilderbergu také Trilaterální komisi, Římskému klubu, teď plánuji další díl o CFR a její české pobočce - Radě pro mezinárodní vztahy. Zaměřuji se totiž na vazby těchto spolků do České republiky, na to, kdo je tady u nás zastupuje, nebo kdo zastupuje Čechy naopak na těch jejich seancích. A ukazuje se, že jde téměř ve sto procentech případů o lidi patřící do okruhu tzv. pravdolásky.

Má Havel nějak blízko ke skupině Bilderberg?

Tím jsem tak trochu odpověděl. Všechny nitky míří k němu. Jeho jméno figuruje sice jen u některých organizací, například Římského klubu či evropské odnože Council on Foreign Relations, nepodařilo se ještě prokázat, že byl třeba na Bilderbergu, ale to ostatně není podstatné. Podstatné je, že se zná s Davidem Rockefellерem. A podstatné je, že vše, co Havel dělá, vlastně slouží zájmům těchto elitářů. Ostatně, proto si ho v těch sedmdesátých letech také vyhlédli...

Co je podle tebe největším nebezpečím našich životů?

Těch je samozřejmě spousta a záleží na tom, v jaké souvislosti se ptáš. Ptáš-li se v souvislosti s předchozími otázkami, pak je to například naše pasivita, ve smyslu lenosti, lenosti přemýšlet a jednat. Ignorace. Nezájem. To, že si svobodu necháváme vzít bez mrknutí oka. Je tolik věcí, které by nás měly zneklidňovat. Nemyslím, že se jich máme bát. Ale neměli bychom nad nimi mávnout rukou. Ve skutečnosti je nám to jedno. Jsme pohodlní a chceme si žít své pohodlné životy. Máme otrokářskou mentalitu. Jen proto se může určitým skupinám dařit už tolik století nás ovládat. Mají své jízdní rády, mají své "protokoly", podle kterých se řídí a jsou v tom úspěšní. Myslím tím především různé tajné společnosti. Myslím, že času na odpor už mnoho nezbývá a neuděláme-li něco v příštích dvou třech letech, je to naše konečná.

Věříš, že existuje někdo, kdo se pokouší zavést NWO?

Věřím, že ten někdo už NWO zavedl a že v NWO už žijeme. Jen to má několik fází. Řekněme, že teď žijeme v NWO 3.0. První verzi spustil starý Bush svým projevem z 11. září 1990, další verze NWO přišla s napadením a bombardováním Jugoslávie. NWO 3.0 spustily elity 11. září 2001. Doba je zralá

na upgrade, na novou verzi. Myslel jsem, že se to stane v rámci té připravované berlínské operace, ale zřejmě se ten plán tak zdiskreditoval, že chystají něco alternativního. Ale něco určitě bude, protože jsme už dlouho, zanedlouho celých deset let, stále v NWO 3.0. Chce to něco nového a bude to určitě kvalitativně vyšší než nějaké dva spadlé mrakodrapy...

Proč se máme NWO bát?

Záleží, zda jsme věřící nebo ne. Já jsem křesťan, takže se toho nebojím v tom smyslu, že bych žil ustrašený život. Až to přijde, tak to přijde. Nebo až si pro mne přijdou, tak si pro mne přijdou. Oni by sice rádi psali a tvorili dějiny, ale dějiny jsou Jeho, tj. Boží, příběhem, jak je vidět i z anglického slova pro dějiny - history (his-story). Ale určitě bychom neměli sedět s rukama v klíně a čekat nečinně. Bůh nám dal svobodnou vůli, rozum, touhu po svobodě. Když nás někdo dlouhodobě zotročuje, měli bychom se postavit na odpor. A tam se bát nesmíme. Nás je víc než jich a i když jsou mocní a vlivní a neskutečně bohatí, jsou to pořád jen lidé. Nepodceňoval bych ale to, že jde o duchovní boj a ten se nedá vybojovat pouze normálními prostředky. Jsou to satanisté, lidé sloužící d'áblu, přinášející i lidské oběti a páchající neskutečné zlo. Takže je potřeba ten odpor vést na vícero frontách a obezřetně. Tedy i na frontě duchovní.

Pojďme ted' na chvíli hodně zpátky. Už dlouho mi vrtá v hlavě otázka, kterou jsem se nikdy neodvážil se zeptat, ale ted' ji položím: ty jsi členem Rotary klubu, že?

Byl jsem, asi dva roky, od roku 2008 až do června 2010. Souviselo to s mým dřívějším neokonzervativním pohledem na svět a s tím, v jaké společnosti jsem se tehdy pohyboval. Tehdy mne pár známých řeklo, abych k nim vstoupil, že zakládají vlastní klub. Ty čtyři roky dozadu jsem samozřejmě věci neviděl tak, jak je vidím dnes. Proto jsem tam vstoupil.

A víc, kdo se za tou organizaci skrývá? Víš, že je to v podstatě takový předpokoj Svobodných zednářů, potažmo iluminátů?

Vím, že se to říká. Nenašel jsem ale pro to žádný důkaz. A to jsem tam byl dva roky. Spíše to na mne působilo jako něco mezi pravdoláskou a skautem. Tím ale netvrdím, že vazba na zednáře neexistuje. Jen tvrdím, že jsem ji až na dva případy nezjistil. Ty dva případy jsou tyto - jeden člen našeho Rotary klubu prý vstoupil i k zednářům, šuškalo se mezi členy a spíše to bylo vnímáno jako informace negativní. Druhá indicie je ta, že mi prezident našeho klubu (což je rotační funkce na rok) řekl, že ve chvíli, kdy se stal prezidentem klubu, mu přišel poštou zednářský časopis - jako nabídka k objednávce. Nechtěl s tím mít nic společného a poslal ho zpět. Tedy co jistě vím, že zednáři se snaží oslovovat členy Rotary klubu ve chvíli, kdy

získají nějakou funkci v tomto klubu. To je tedy pravda. Spíše než přípravka na zednáře mi to ale připadá jako potenciální loviště, kde zednáři hledají případné nové členy. Tím ale nepopíram, že v historii bylo mnoho lidí, kteří byli zároveň v Rotary i u zednářů. Třeba otec Václava Havla.

A nejsou právě svobodní zednáři částečně (nebo úplně, to nikdo přesně neví) strůjci a architekty NWO?

Jistě jsou. O tom nemám nejmenších pochyb. I proto jsem z Rotary vystoupil, protože jsem sice neměl důkaz pro to, že Rotary a zednáři jsou propojeni, ale neměl jsem ani důkaz, že by propojeni nebyli. Proto jsem se pro jistotu rozhodl odejít, protože mi to nic nedávalo, byla to ztráta času, do jisté míry jsem v tom rozpoznával jakousi náhražku za křesťanskou víru. Jednoho dne jsem si zkrátka řekl, že to nemám zapotřebí.

Jak jde tvoje členství v Rotaru klubu dohromady s tvým bojem proti NWO?

Jde. Protože už v Rotary klubu nejsem. Je to přesně tak, jak říkáš. Řekl jsem si, že nemohu vést boj proti NWO a zároveň být rotarián. Praštíl jsem s tím a dobře jsem udělal. Některých lidí, které jsem tam poznal, si vážím, ale celkově, když třeba člověk četl nějaké dopisy guvernéra distriktu (tj. nejvýše postaveného rotariána v zemi) a dalších hlavounů, tak to byly takové humanistické kecy, jako kdyby se někde rozgovídala Havel. Velké našouknuté nic.

Jak bude podle tebe vypadat svět za deset let?

Hrozně rád bych se mýlil, ale mám obavy, že tu dobu popsal velice přesně Cormac McCarthy ve svém románu Cesta. Jak ten román, tak jeho věrné filmové zpracování jsou působivé.

Bude válka?

Elity potřebují válku jako sůl. Jsou na ni natěšené. Myslím, že začne nejpozději příští rok - bavíme-li se o té třetí světové. Jinak válek samozřejmě je spousta už nyní. USA vedou v tuto chvíli tři války. Ale pro Izrael je klíčové, aby byl napaden Írán, takže očekávajme brzy i válku s Íránum. Kolega Daniel Solis zase velice přesvědčive čte události posledních dní jako přípravu na velký konflikt s Pákistánem. Není přece náhoda, že údajný Usáma byl nalezen a zastřelen v pákistánské skrýši. Je to součást válečné propagandy a záminka pro příští válku.

Války vždy začaly smyšlenou záminkou, smyšleným konfliktem.

Posledních pár otázek bych rád zaměřil na tvůj osobní život.

N iš d id t k d h š C ád jiš?

Nemusíš odpovídat, pokud nechceš. Co rád jiš?

Je mi líto zeleniny a kyticék, proto dávám přednost masu z poražených zvířat. Nejraději mám vepřové.

Oblíbený nápoj?

Víno. Bílé.

Jaké ženy se ti líbí?

Taky bílé.

Máš děti?

Skvělého devítiměsíčního kluka. Kristiána Adama. Snad mi
Bůh dopřeje ještě více dětí, protože to je neskutečné požehnání.

Co zrovna čteš?

Mám vždy rozečteno vícero knížek. V současné době
Budování státu od Peroutky, Festschrift pro Václava Klause,
Dvě stě let pospolu od Solženycyna, román Den poté od
Aldouse Huxleyho, Svobodné zednáře od Eugena Lenhoofa.
Čerstvě jsem dočetl jeden díl Goebelsových deníků a básnickou
sbírku od Viktora Dyka.

Děkuji za odpovězené otázky. Přejí hodně štěstí ve tvém životě.

© 2011-1999 Vladimír Stwora Článek je možno dále šířit, pokud bude uveden odkaz na
původní zdroj a autor. __

Vytvorenie a popagacia spoločného produktu kultúrneho turizmu na temu Sandor Maray 22. júla 2011 9.45 Kaviaren –Maraiho studio (Timonova ulica 27, Košice

Čo na to svetoobčania?

Minister školstva štátu Izrael, Gideon Saar, člen vládnej pravicovej strany Likud vydal
inštrukcie, že všetky školopovinné deti, vrátane detí materských škôl, musia vedieť
odrecitovať slová štátnej hymny. Termín splnenia tejto direktívnej úlohy je budúci
sviatok Jom ha-acma'ut, Deň nezávislosti Izraela, ktorý pripadá podľa židovského
kalendára na 5 Ijara r. 5709, podľa gregoriánskeho na 14. mája 2012. Ministerstvo
zároveň ukladá, že od septembra sa má hymna spievať na začiatku každého týždňa a raz
týždenne sa má do vyučovania zaradiť hodina zoznamovania sa s vlajkou a štátnymi
symbolmi Izraela. Medzi deťmi má toto opatrenie viest' k hrdosti na židovský štát
a utvrdzovať v žiakoch sionistické hodnoty už od útleho detského veku. Hrdosť na
budovanie židovských osád na palestínskom okupovanom území najnovšia školská
doktrína strany Likud zatiaľ neprikazuje. Čo na to občiansky aktivista Juraj Smatana,
poradca Ivety Radičovej a učiteľ na gymnáziu v Považskej Bystrici, ktorý vehementne
bojoval proti tomu, aby sa na našich školách hrala slovenská hymna? Čo na to poslanci
nášho parlamentu Šebej, Zajac a Dostál? A čo na to ďalší, podobní slovenskí exhibicionisti
a vyznavači svetoobčianstva? Budú bojovať aj proti sionizmu vzorovej pravicovej strany
Likud?

L. Števko

Slovensko ma prekrasne skvosty.

Ako je ale potom mozne, ze nam uz tak dlho vladnu ludia-..., ktori k prirodnym a kulturnym nadheram Slovenska nemaju nijaky vztah? Ako mohol pamiatky, ktore mame po celom Slovensku takmer "nespocetne", prehlusit este aj po roku 1989 taky priserny medialny hluk a brak?

Podstata, zaklady su vsak pevne, len hornu stavbu Slovenska - marxisti-leninisti hovorili o "nadstavbe" - bude treba obnovit! A myslim, ze pozvolne sa tak aj pracou mravencich zanietencov, akym si aj Ty, Lacko, deje, vnimam to aj po terajsej ceste napriec Slovenskom vsade...

**Патриарх Кирилл выступил
против Реформации**

Русская и Грузинская церкви демонстрируют единство в Киеве

Фото: Борис КЛИН

Второй день визита главы РПЦ на Украину оказался чрезвычайно насыщенным

Борис КЛИН — 27.07.2011

Он позавтракал с премьер-министром страны Николай Азаровым, провел заседание Священного Синода, рассказал о роли женщин в Церкви и объяснил украинским ученым, отчего до сих пор опасна Реформация 1517 года.

Как обычно, детали встречи Патриарха с высокопоставленными политиками не разглашаются. Украинские националисты намекают, что в ходе переговоров Предстоятеля РПЦ с президентом Януковичем и премьером Азаровым могли обсуждаться попытки части епископата расширить границы самостоятельности УПЦ Московского Патриархата. Якобы, нечто такое происходило на недавнем Соборе УПЦ. - Синод принял к сведению решение Собора епископов Украинской православной церкви о создании межсоборной комиссии, которой, в частности, поручена доработка отдельных положений Устава УПЦ, выразив надежду, что комиссия учит пожелания, которые были высказаны в ходе Собора епископов УПЦ, а также пожелания, которые были высказаны в адрес Собора, - сообщил журналистам официальный представитель РПЦ Владимир Легойда по итогам состоявшегося в Киево-Печерской Лавре заседания Священного Синода.

При этом митрополиту Киевскому Владимиру Синод выразил благодарность за «неоценимый вклад в развитие церковной жизни на Украине».

Кстати, заседание Священного Синода РПЦ проводится в Киеве уже в третий раз. Это стало традицией, подчеркивающей, что Украина — такая же часть Русской Церкви, как Москва или Санкт-Петербург, где Синод тоже регулярно собирается на свои сессии. Похоже, привычны стали и сами визиты Патриарха Кирилла. Прежнего ажиотажа не наблюдается, как среди

прихожан РПЦ, так и среди националистов. Последние некогда пытались устраивать акции протеста буквально на всем пути следования главы РПЦ. Теперь же их малочисленные пикеты практически незаметны. Но и помолиться с патриархом на Владимирской горке у памятника крестившему Русь князю Владимиру пришло около тысячи человек. Но проповедь Предстоятеля услышало гораздо больше людей — шла прямая телетрансляция. Патриарх говорил о духовном единстве народов, живущих ныне в независимых государствах. Но не только. Он постарался раскрыть суть подвига Крестителя Руси. «Он прозрел то, что многие сегодня прозреть не могут. Он увидел те ценности, без которых человек не может жить, без которых он теряет свое богоизбранное, свою человеческую сущность. Без этих ценностей человек может превратиться в зверя, который, устремляясь к материальному богатству, к политическому могуществу, будет уничтожать все на своем пути...», - сказал Патриарх. И это духовное прозрение, считает Патриарх, не может сравниться ни с каким политическим прозрением.

Есть нечто общее в служении Церкви и женщины, - заявил Патриарх Кирилл на международном форуме православных женщин в Киеве. Свою мысль он пояснил так: Церковь — хранительница нравственных ценностей, она передает их из поколения в поколение как некий нравственный код. А женщина — хранительница семейного очага, семьи, где формируется личность и передаются нравственные ценности, тоже из поколения в поколение. И эта роль женщины предназначена ей самим Богом. «Женщина делает в семье то, что делает Церковь в народе», - заявил Патриарх Кирилл. Он также заметил, что современные мужчины не выдерживают стрессов, и оказываются существами более хрупкими, чем женщины.

Идею передачи нравственных ценностей глава РПЦ развил на встрече с министром образования Украины Дмитрием Табачником и ректорами ведущих ВУЗов страны. - Главный вопрос, по-прежнему, вопрос о Боге, есть он или нет, и от того, как люди отвечают на него зависит формирование цивилизационного пространства, а цивилизация — это вместилище некой традиции, - так начал свое выступление Патриарх Кирилл. А затем неожиданно перешел к теме Реформации 1517 года: «Это была первая революция, первый, за всю историю человечества отказ от традиции».

Традиция передавалась посредством учительного авторитета Церкви, а реформация поставила его под сомнение, и трактовать слово Божье каждый стал сам. На этой почве потом выросли всевозможные политические учения, произошли революции, и постепенно человечество докатилось до эпохи постmodерна, с его полным отказом от понятия истины, и правом каждого человека на свою собственную истину. «Постмодерн привел нас к сексуальной революции, перевернувшей священные понятия о семье и отношениях между полами, спровоцировало появление феминизма и оправдания гомосексуальных отношений», - такие вот неутешительные итоги Реформации 1517 года подвел Патриарх. «Если мы скажем, что никакого абсолютного нравственного критерия нет, мы ввергаем

человечество в хаос», - предупредил он. Выход же — в возвращении к абсолютным нравственным ценностям, данным Богом.

- Очень важно, чтобы в ВУЗы пришла богословская наука, - считает Патриарх. Он поздравил Украину с принятым в 2010 году решением о включении богословия в перечень специальностей по которым будет проводиться защита диссертаций на соискание степени кандидата и доктора наук. «Мы в России только еще боремся за это», - напомнил глава РПЦ.

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Священный Синод РПЦ утвердил чин молитвы утешения родственникам самоубийц. Владыко, Господи, Милостивый и Человеколюбивый, к Тебе взываем: согрешихом и беззаконноваахом пред Тобою, преступихом спасительныя Твоя заповеди и любве евангельския отчаявшемуся брату нашему (отчаявшейся сестре нашей) не явихом. Но не яростию Твою обличи ны, ниже гневом Твоим накажи ны, Человеколюбче Владыко, ослabi, исцели сердечную скорбь нашу, да победит множество щедрот Твоих грехов наших бездну, и Твоей безчисленныя благости пучина да покрыет горькое слез наших море.

Ей, Иисусе Сладчайший, еще молимтися, подаждь рабом Твоим, сродником живот свой самовольне скончавшаго, в скорби их утешение и на милость Твою твердое упование.

Яко Милостив и Человеколюбец Бог еси, и Тебе славу возсылаем со Безначальным Твоим Отцем и Пресвятым и Благим и Животворящим Твоим Духом, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Отпевания же самих самоубийц по-прежнему не будет.

+++++

Sulík, Radičová a Dzurinda cestujú v limuzíne na inšpekcii po Slovensku.

Prídu do školy, strechou zateká, omietka opadaná, všade zima - Radičová mu vysvetlí, že je kríza a musí sa šetrit'.

Druhú návštevu urobia vo väznici - strecha perfektná, nové omietky, všade teplo, na každej izbe televízor, vyhrievaný bazén, golfové ihrisko, volejbal, veľ'a záujmových krúžkov-pýtajú sa riaditeľa, či niečo nepotrebuje. Odpovie , že nič, že majú všetko čo potrebujú. Radičová mu aj tak dá 2 mil. na vylepšenie posilňovne. Sadnú do limuzíny a Dzurinda sa pýta Radičovej - tak to mi vysvetli, škola potrebovala peniaze a nič si jej nedala a vo väznici nič nechceli a dala si im 2 melóny.

Radičová sa zaškerí a hovorí :

"My traja už do školy chodiť nebudeme !!!"

+++++

Vdova a svätý Peter

Za svätým Petrom prišla vdova a poprosila ho, či by mohla vidieť svojho manžela.

Svätý Peter jej odpovedal: "Bez problémov!" Otvoril knihu, niečo v nej hľadal,

napokon ju zavrel a povedal: "Nuž, Váš muž nie je medzi anjelmi." Potom hľadal v ďalšej knihe. "Nevidím ho ani v očistci." Vytiahol ďalšiu knihu a celú ju prelistoval. "Nemôžem ho nájsť ani medzi svätými." V tom mu niečo prišlo na um a spýtal sa vdovy: "**Ako dlho ste boli manželia?**" Vdova odpovedala: "Vyše 50 rokov." Svätý Peter vytiahol ďalšiu knihu a povedal: "To ste mi hned' mali povedať, že bude medzi mučedníkmi!"

+++++

Erotický časopis

+V jedno ráno upratovala mamička Jankovi **detskú izbu** a pod posteľou mu našla schovaný erotický časopis. Boli v ňom obrázky nahých ľudí, ako sa bijú po zadkoch. Bola z toho pomerne smutná a celý deň premýšľala, ako sa v tejto situácii zachovať. Keď sa večer vrátil domov z práce jej manžel, hned' mu všetko porozprávala. Manžel si sadol, vzdychol si a povedal: "Nuž, tak keby sme mu dali výprask po zadku, to by ho teraz asi skôr potešilo!"

+++++

Počul som, že si si robil IQ test a výsledky boli negatívne.

+++++

Každá žena, ktorá si myslí, že cesta k mužovmu srdcu vedie cez žalúdok, sa orientuje príliš vysoko.

+++++

Váš rodný list môže byť v podstate ospravedlňujúcim listom od fabriky na výrobu kondómov.

+++++

Papagáj

Mladý muž menom Harry dostal ako darček papagája. Papagáj bol veľmi zle vychovaný a často a rád používal neslušné slová. Všetko, čo povedal, bolo neslušné, drzé a obscénne.

Harry sa snažil zmeniť jeho správanie tým, že mu išiel príkladom – vždy v prítomnosti papagája používal slušné a milé slová, púšťal jemnú hudbu a robil všetko pre to, aby "vyčistil" jeho slovnú zásobu od nepekných výrazov.

Keď však nič nezaberalo, Harry to už nevydržal, vzdal svoju snahu a začal na papagája kričať. Papagáj mu to vrátil a tak kričali jeden na druhého. Harry ho chytil do rúk a triasol ním. Čím silnejšie to robil, tým viac papagáj vrieskal a stúpal v ňom hnev.

V zúfalstve Harry napokon papagája zavrel do chladničky. Niekoľko minút papagáj búchal, vrieskal a robil hluk. Vtom zrazu zostalo úplne ticho. Z chladničky už nevyšial ani hlások.

Harry sa zľakol, že papagája zabil, preto rýchlo otvoril chladničku. Papagáj pokorne vystúpil von, ponáňahoval si krídla a podišiel k Harrymu: "Veľmi ma mrzí, že som Ča tak rozhneval svojimi škaredými slovami a činmi. Sľubujem, že sa budem snažiť napraviť to a viac sa tak bezočivo nesprávať!"

Harry bol úplne šokovaný touto nečakanou zmenou. V tom, ako sa chcel papagája opýtať, čo ho dovedlo k tomu, aby sa takto radikálne zmenil, papagáj sa spýtal: "Môžem vedieť, čo Ti urobil ten moriak z chladničky???"

Tichá domácnosť

Manželia Mathew a Claudia sa pohádali, preto v ich vzťahu zavládla tichá domácnosť. V tom si však Mathew spomenul, že potrebuje, aby ho manželka na druhý deň ráno zobudila – musí vstať už o 5-tej, lebo sa dohodol s kamarátmi, že pôjdu na golfový turnaj. Keďže ale nechcel byť ten prvý, kto urobí krok k zmieraniu (a "prehral by tak vojnu so ženou"), nič jej nepovedal, len napísal na papierik odkaz: "Prosím, zobuduť ma ráno o 5-tej."

Na druhý deň ráno sa Mathew zobudil o 9-tej a bolo mu jasné, že turnaj zmeškal. Nahnevaný vstal a chcel ísť za manželkou vyčítať jej, prečo ho nezobudila. Vtom si na nočnom stolíku všimol papierik s odkazom: "Je 5 hodín, vstávaj."

V sklade

Do skladu vošla zákazníčka. Okamžite zamierila k vedúcemu a spýtala sa:

"Máte, prosím, malé notebook-y?"

"Prepáčte", odvetil vedúci skladu, "momentálne ich nemáme na sklade."

Žena mykla plecami a spýtala sa: "A máte aspoň ceruzky?"

"Nie, nemáme ani tie," odvetil vedúci.

Žena pocítila hlad a tak sa opýtala: "A čo tak nejaké čipsy alebo pečivo – máte?"

Muž pokrútil hlavou. "Ľutujem."

"A čo toasty?" žena pokračovala.

"Nie, nemáme."

"To je hrozné!", zvolala zákazníčka. "Ak nemáte nič, tak by ste mali zavrieť celý sklad!"

Vedúci odvetil: "Nemôžeme, nemáme totiž ani kľúče."

+++++

dobreee

chybaju tam uvodzovky pred a za pravny stat !

Aj učitelia a aj lekari aj ine profesie v tomto " pravnom state "

ziadaju platy kolegov v najvyssich a najlepsie platenych poziciach !

A Ja nakoniec TIEZ chcem plat najlepsie zarabajuceho profesora na klinike ! Co s tym . Asi keby som sa sudil , pravdepodobne nevyhram

Oni totiz Sami rozhodovali o sebe ! - CO je pravne na tom ?

A CO je Eticke na tom ? To je VRchol arogantnosti tych ktori maju

byt prikladom a obrazom nasej " pravnosti " v nasom "pravnom "

a " demokratickom state " !!!! MUDr. A.K.